Nr 73.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter, m. m.; given Stockholms slott den 15 januari 1937.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 18 december 1936 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av *dels* ett avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter jämte tillhörande protokoll och tilläggsdeklaration, *dels* ett avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt med tillhörande protokoll, *dels ock* ett för avtalen gemensamt slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda avtal, protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll,

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

(Översättning.)

Convention

entre

la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République Française, désireux d'éviter les doubles impositions et d'établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs, ont décidé de conclure une convention et désigné à cette fin comme plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Einar Hennings, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède auprès de M. le Président de la République française,

Le Président de la République Française:

M. Yvon Delbos, Député, Ministre des Affaires Etrangères;

qui, après avoir vérifié leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Titre premier.

Doubles impositions.

Article premier.

§ 1. La présente convention ne comprend que des dispositions concernant les impôts directs.

§ 2. Sont réputés impôts directs au sens de la présente convention les impôts qui, conformément à la législation de chacun des deux Etats, sont

Avtal

mellan

Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter.

Hans Majestät Konungen av Sverige samt Franska Republikens President hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning och att fastställa bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter, beslutit träffa ett avtal och för detta ändamål utsett såsom befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Herr Einar Hennings, Hans Majestät Konungens av Sverige Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire hos Franska Republikens President,

Franska Republikens President:

M. Yvon Delbos, Deputerad, Utrikesminister,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Avdelning I.

Dubbelbeskattning.

Artikel 1.

§ 1. Detta avtal innehåller bestämmelser allenast rörande direkta skatter.

§ 2. Med direkta skatter avses i detta avtal sådana skatter, som, i enlighet med lagstiftningen i vardera av de båda staterna, utgå direkt å inkomst (netto-

prélevés directement sur les revenus (revenus nets ou revenus bruts) ou sur la fortune, soit pour le compte des Etats contractants, soit pour celui des provinces, des départements et des communes, même sous forme de centimes additionnels. La présente convention ne vise donc pas les impôts indirects de circulation et de consommation.

§ 3. Sont considérés comme impôts directs à la date de la présente convention:

1° En ce qui concerne la législation suédoise:

a) l'impôt d'Etat sur le revenu et sur la fortune;

b) l'impôt communal général;

c) l'impôt communal progressif;

d) la taxe communale sur l'exploitation forestière;

e) l'impôt spécial sur la fortune;

f) les impôts et taxes perçus sur les mêmes bases que l'un des impôts visés sous a) à d).

2° En ce qui concerne la législation française:

a) la contribution foncière (propriété bâtie et propriété non bâtie);

b) l'impôt sur les bénéfices industriels et commerciaux;

c) l'impôt sur les bénéfices de l'exploitation agricole;

d) l'impôt sur les traitements, indemnités et émoluments, salaires, pensions et rentes viagères;

e) l'impôt sur les bénéfices des professions non commerciales;

f) l'impôt sur le revenu des valeurs et capitaux mobiliers;

g) l'impôt général sur le revenu.

Article 2.

Les impôts prélevés sur les revenus des biens immobiliers, y compris les revenus des exploitations agricoles, ne seront perçus que dans l'Etat où se trouve l'immeuble.

Article 3.

§ 1. Les entreprises industrielles, minières ou commerciales autres que celles auxquelles s'applique l'article 5

eller bruttoinkomst) eller å förmögenhet, vare sig för de avtalslutande staternas eller för provinsers, departements eller kommuners räkning; och gäller detta även om skatterna utgå i form av tilläggsskatter. Föreliggande avtal hänför sig således ej till indirekta skatter å omsättning eller förbrukning.

§ 3. Som direkta skatter vid tiden för avtalets slutande anses:

1:o beträffande svensk lagstiftning:

a) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,

b) den allmänna kommunalskatten,

c) den kommunala progressivskatten,

d) skogsaccisen,

e) den särskilda skatten å förmögenhet, samt

f) de utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—d) angivna skatterna;

2:o beträffande fransk lagstiftning:

a) fastighetsskatten (å bebyggda och obebyggda fastigheter),

b) skatten å inkomster av industri och handel,

c) skatten å inkomster av lantbruksföretag,

d) skatten å löner, pensioner och livräntor,

e) skatten å inkomster av icke-kommersiella yrken,

f) skatten å inkomster av kapital, samt

g) allmänna inkomstskatten.

Artikel 2.

Skatt å inkomst av fast egendom, däri inräknas inkomst av lantbruksföretag, utgår allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 3.

§ 1. Företag för utövande av industriell verksamhet, gruvdrift eller handel, vilka ej avses i artikel 5, beskattas

sont imposables dans chacun des Etats à raison des revenus produits par les établissements stables qui y sont situés.

§ 2. A défaut de comptabilité régulière faisant ressortir exactement et distinctement ces revenus, les Administrations compétentes des deux Etats contractants s'entendront, le cas échéant, pour arrêter les règles de ventilation.

§ 3. Est considéré comme «établissement stable» au sens de la présente convention toute installation permanente de l'entreprise dans laquelle l'activité de cette dernière s'exerce en tout ou en partie.

§ 4. Seront traités comme revenus d'une entreprise commerciale ou industrielle, les revenus provenant de participations à une entreprise revêtant la forme d'une société, à l'exception de ceux résultant d'actions, parts bénéficiaires et autres titres.

§ 5. Lorsqu'une entreprise de l'un des deux Etats, du fait de sa participation à la gestion ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, fait ou impose à cette dernière, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient faites à une tierce entreprise, tous bénéfices qui auraient dû normalement apparaître au bilan de la première entreprise mais qui ont été de la sorte transférés à la seconde entreprise pourront être incorporés aux bénéfices imposables de la première entreprise.

i envar av staterna för inkomster från därstädes belägna fasta driftställen.

§ 2. Därest ordnad bokföring, som noggrant och tydligt särskiljer ifrågavarande inkomster, ej finnes, skola vederbörande förvaltningsmyndigheter i de båda avtalslutande staterna i förekommande fall träffa överenskommelse rörande grunderna för fördelning av beskattningsrätten.

§ 3. Med »fast driftställe» förstås i detta avtal varje stadigvarande affärsanordning för företaget, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 4. Som inkomst från ett företag för utövande av industriell verksamhet eller handel betraktas inkomst genom delägarskap i företag i form av bolag eller förening med undantag för inkomst av aktier, andelsbevis och andra värdepapper.

§ 5. Då ett företag, hemmahörande i en av de båda staterna, på grund av sin delaktighet i ledningen av ett i den andra staten hemmahörande företag eller i ett sådant företags kapital, i de båda företagens handels- eller andra ekonomiska förbindelser med varandra tillämpar eller bestämmer andra villkor än dem, som skulle hava tillämpats i förhållande till ett tredje företag, skola alla vinster, som under normala förhållanden bort framträda i det förstnämnda företagets balansräkning men som på detta sätt överförts till det andra företaget, kunna inräknas i det första företagets beskattningsbara inkomster.

Article 4.

§ 1. Les sociétés ayant leur domicile fiscal en Suède qui possèdent en France un établissement stable et qui sont soumises à l'impôt sur le revenu des capitaux mobiliers en vertu de la loi du 29 juin 1872 et du décret du 6 décembre suivant, acquitteront cet impôt dans les conditions prévues par ces dispositions; toutefois, le revenu taxé ne pourra excéder le montant des bénéfices réalisés en France, y compris, s'il y a lieu, les bénéfices ou avantages que la société

Artikel 4.

§ 1. Bolag, som hava sitt skatterättsliga hemvist i Sverige och hava fast driftställe i Frankrike och som äro underkastade den i Frankrike utgående skatten å inkomster av kapital enligt lagen den 29 juni 1872 och förordningen den 6 december samma år, skola erlägga denna skatt jämlikt dessa föreskrifter; dock må icke den beskattade inkomsten överstiga summan av de i Frankrike förvärvade inkomsterna, däri inbegripna, i förekommande fall, de

aurait retirés indirectement de son établissement français ou qui auraient été attribués ou accordés à des tiers, soit par voie de majoration ou de diminution des prix d'achat ou de vente, soit par tout autre moyen.

§ 2. Les sociétés ayant leur domicile fiscal en Suède ne peuvent être soumises en France à l'impôt sur le revenu des capitaux mobiliers à raison d'une participation dans la gestion ou dans le capital ou à cause de toute relation avec une société dont le siège social effectif est en France; mais les bénéfices distribués par la société française et passibles de l'impôt sur le revenu des valeurs mobilières pourront être augmentés, le cas échéant, pour la perception de cet impôt, des bénéfices ou avantages que la société suédoise aurait indirectement retirés de sa participation ou qui auraient été attribués ou accordés à des tiers, soit par voie de majoration ou de diminution des prix d'achat ou de vente, soit par tout autre moyen.

Article 5.

Les impôts prélevés sur les revenus provenant de l'exploitation d'entreprises de navigation maritime ou aérienne ne seront perçus que dans l'Etat sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise, à condition que les navires battent pavillon ou que les aéronefs possèdent la nationalité dudit Etat.

Article 6.

§ 1. Les impôts prélevés sur les revenus du travail, y compris ceux provenant de l'exercice de professions libérales, ne seront, pour autant qu'il n'y est pas dérogé dans l'article 7, prélevés que dans l'Etat où s'exerce l'activité personnelle, source de ces revenus.

§ 2. Il n'y a exercice d'une profession libérale dans l'un des deux Etats contractants que si l'activité professionnelle a un point d'attache fixe dans cet Etat.

inkomster eller förmåner, som bolaget må hava indirekt åtnjutit från sitt franska driftställe eller som må hava tillförts eller beviljats tredje man, vare sig genom ökning eller minskning av inköps- eller försäljningspris eller på annat sätt.

§ 2. Bolag, som har sitt skatterättsliga hemvist i Sverige, kan icke, på grund av sin delaktighet i ledningen av ett bolag, som har sitt verkliga säte i Frankrike, eller i ett sådant bolags kapital eller på grund av annan förbindelse med dylikt bolag, förpliktas utgöra den i Frankrike utgående skatten å inkomster av kapital; men de inkomster, som utdelas av det franska bolaget och som äro underkastade skatten å inkomster av kapital, kunna i skattehänseende i förekommande fall ökas med de inkomster eller förmåner, som det svenska bolaget må hava indirekt åtnjutit genom denna sin delaktighet eller som må hava tillförts eller beviljats tredje man, vare sig genom ökning eller minskning av inköps- eller försäljningspris eller på varje annat sätt.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart utgår allenast i den stat, inom vars område företagets verkliga ledning har sitt säte, under förutsättning att fartygen föra denna stats flagga eller luftfartygen hava dess nationalitet.

Artikel 6.

§ 1. Skatt å inkomst av arbete, däri inbegripen inkomst genom utövande av fria yrken, utgår, såframt icke annorledes bestämmes i artikel 7, allenast i den stat, där den personliga verksamhet utövas, av vilken inkomsten härrör.

§ 2. Utövning av fritt yrke i en av de båda avtalslutande staterna anses föreligga allenast i det fall, då yrkesverksamheten i denna stat har ett fast centrum.

Article 7.

Ne seront perçus que dans l'Etat débiteur les impôts portant sur les revenus alloués par l'Etat, les provinces, les départements, les communes ou toutes autres personnes morales de droit public régulièrement constituées suivant la législation interne des Etats contractants, en vertu d'une prestation de services ou de travail, sous forme de traitements, salaires ou autres émoluments.

Article 8.

§ 1. L'impôt sur le revenu des prêts, dépôts, comptes de dépôt et de toutes autres créances ne sera perçu que dans l'Etat du domicile du créancier. Toutefois, chaque Etat contractant conserve le droit de percevoir, conformément à sa législation générale, des impôts retenus à la source par des sociétés et des personnes morales.

§ 2. Si le créancier possède dans les deux Etats des établissements stables au sens de l'article 3, paragraphe 3, et si l'un de ces établissements consent un prêt ou effectue un dépôt, l'impôt sera perçu dans celui des deux Etats sur le territoire duquel est situé cet établissement.

Article 9.

Les revenus des valeurs mobilières sont imposables dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile. Toutefois, chaque Etat contractant conserve le droit de percevoir, conformément à sa législation générale, son impôt sur les revenus des valeurs mobilières émises par les sociétés ou autres collectivités qui ont leur domicile fiscal sur son territoire.

Article 10.

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations des administrateurs des sociétés par actions sont imposables dans celui des deux Etats où se trouve le siège social effectif de la société, sous réserve de l'application de l'article 6 en ce qui concerne les rémunérations que les intéressés touchent en leurs autres qualités effectives.

Artikel 7.

Skatt å inkomst, som åtnjutes på grund av tjänst eller arbete i form av avlöning eller annan förmån från staten, provins, departement, kommun eller annan offentligrättslig juridisk person, vilken i vederbörlig ordning tillkommit i enlighet med de avtalslutande staternas inre lagstiftning, utgöres endast i den stat, varifrån förmånen utgår.

Artikel 8.

§ 1. Skatt å inkomst av försträckning, deposition, depositionsräkning eller varje annat slags fordran, som ej grundar sig på värdepapper, utgöres allenast i den stat, där fordringsägaren har sitt hemvist. Likväl bibehåller vardera staten rätten att, i enlighet med sin allmänna lagstiftning, uppbära skatter som av bolag och juridiska personer innehållas vid källan.

§ 2. Om fordringsägaren har fasta driftställen enligt artikel 3, paragraf 3, i båda staterna, och från ett av dessa driftställen beviljas ett lån eller verkställes en deposition, skall skatt å inkomst därav utgöras i den av staterna, inom vars område driftstället är beläget.

Artikel 9.

Inkomst av värdepapper beskattas i den stat, inom vars område inkomsttagaren har sitt hemvist. Likväl bibehåller vardera staten rätten att i enlighet med sin allmänna lagstiftning uppbära skatt å inkomster av värdepapper, utgivna av bolag eller andra sammanslutningar, som hava sitt skatterättsliga hemvist inom dess område.

Artikel 10.

Tantiem, dagarvode och annan ersättning till ledamöter av styrelse för bolag å aktier beskattas i den av de båda staterna, där bolagets ledning har sitt verkliga säte, med iakttagande likväl av artikel 6 såvitt angår ersättningar vilka vederbörande uppbär i annan verklig egenskap.

Article 11.

Les impôts prélevés sur tous autres revenus que ceux visés aux articles précédents, entre autres les pensions publiques et privées et les rentes viagères, ne sont perçus que dans l'Etat où le bénéficiaire a son domicile.

Article 12.

En ce qui concerne les impôts sur la fortune ou sur l'accroissement de la fortune, les dispositions suivantes sont applicables:

1° Dans la mesure où la fortune se compose:

a) d'immeubles avec leurs accessoires;

b) d'entreprises commerciales ou industrielles, y compris celles de la navigation maritime et de la navigation aérienne;

l'impôt sera perçu dans l'Etat à qui est dû, d'après les articles précédents, l'impôt sur les revenus provenant de ladite fortune.

2° Pour tous les autres genres de fortune, l'impôt sera perçu dans l'Etat du domicile.

Article 13.

Un impôt personnel sur l'ensemble des revenus ou de la fortune, établi dans l'Etat où l'assujetti a son domicile, ne sera perçu que sur les revenus ou la fortune taxables dans cet Etat, selon les dispositions de la présente convention, mais d'après le taux effectif par rapport à l'ensemble des revenus ou de la fortune de l'assujetti.

Article 14.

§ 1. Pour l'application de la présente convention, le domicile fiscal des personnes physiques est au lieu de leur résidence normale entendue dans le sens de foyer permanent d'habitation.

§ 2. Si un contribuable ne possède de résidence normale ainsi définie dans aucun des deux Etats, il est réputé avoir son domicile dans celui de ces Etats où il fait son séjour principal ou, à défaut, dans celui dont il a la nationalité.

Artikel 11.

Skatt å andra, i föregående artiklar icke angivna inkomster, däri inbegripna pensioner på grund av allmän och enskild tjänst samt livräntor, utgår allenast i den stat, där inkomsttagaren har sitt hemvist.

Artikel 12.

För skatter å förmögenhet eller förmögenhetsökning gälla följande bestämmelser:

1:o I den mån förmögenheten består av

a) fast egendom med tillbehör, eller

b) företag för utövande av handel eller industri, företag för sjöfart och luftfart inbegripna,

utgår skatten i den stat, vilken enligt föregående artiklar är berättigad till skatt å inkomst av samma förmögenhet.

2:o För alla andra slag av förmögenhet utgår skatten i den stat, där den skattskyldige har sitt hemvist.

Artikel 13.

Personlig å samtliga inkomster eller å hela förmögenheten utgående skatt i den stat, där den skattskyldige har sitt hemvist, upptages allenast å de inkomster eller den förmögenhet, som äro underkastade skatt i denna stat jämlikt detta avtals föreskrifter, men med tillämpning av den skatteprocent, som beräknas med hänsyn till den skattskyldiges samtliga inkomster eller hela förmögenhet.

Artikel 14.

§ 1. Enligt detta avtal anses såsom skatterättsligt hemvist, såvitt angår fysisk person, dennes normala vistelseort i betydelsen av varaktigt hem.

§ 2. Om en skattskyldig icke i någon av de båda staterna har en sålunda angiven normal vistelseort, anses han hava sitt hemvist i den av staterna, där han huvudsakligen uppehåller sig, eller, om icke heller detta är fallet i

§ 3. D'après la présente convention, le domicile fiscal des personnes morales se trouve au lieu de leur siège social effectif.

Toutefois, la présente stipulation ne déroge pas aux dispositions des lois suédoises relatives au lieu d'imposition des successions indivises.

Article 15.

Tout contribuable qui prouve que les mesures prises par les autorités fiscales des Etats contractants ont entraîné pour lui une double imposition en ce qui concerne les impôts directs visés par la présente convention peut adresser une demande à l'Etat dont il est ressortissant. Si le bien-fondé de la demande est reconnu, l'autorité fiscale suprême de cet Etat peut s'entendre avec l'autorité fiscale suprême de l'autre Etat pour éviter, de façon équitable, une double imposition.

La demande doit être faite dans les deux années suivant celle de l'imposition. Passé ce délai, les autorités fiscales suprêmes des deux Etats apprécieront si la demande peut être néanmoins retenue.

någon av staterna, där han äger medborgarskap.

§ 3. Juridisk person anses enligt detta avtal hava sitt skatterättsliga hemvist å den ort, där den har sitt verkliga säte.

Emellertid avser ej denna föreskrift att stadga undantag i den svenska lagstiftningens bestämmelser om beskattningsort för oskifta dödsbon.

Artikel 15.

Varje skattskyldig, som visar att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning såvitt angår de direkta skatter varom i detta avtal är fråga, kan häremot göra erinran hos den stat, som han tillhör. Anses erinran grundad, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

Sådan erinran bör göras inom två år efter taxeringsåret. Inkommer sådan erinran senare, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna avgöra, om densamma icke desto mindre må kunna komma under bedömande.

Titre II.

Garanties légales et assistance réciproque.

Article 16.

Les ressortissants (personnes physiques et morales) de l'un des deux Etats ont droit sur le territoire de l'autre Etat aux mêmes garanties que les ressortissants de ce dernier Etat vis-à-vis des autorités fiscales, des tribunaux fiscaux et administratifs ainsi que des autres tribunaux.

Article 17.

En vue d'assurer une meilleure application des impôts visés dans la présente convention, les Etats contractants s'engagent, sous réserve de réciprocité,

Avdelning II.

Rättsskydd och ömsesidig handräckning.

Artikel 16.

Fysiska och juridiska personer, tillhörande en av de båda staterna, äga inom den andra statens område åtnjuta samma rättsskydd som personer, tillhörande sistnämnda stat, inför dess beskattningsmyndigheter, beskattnings- och förvaltningsdomstolar samt andra domstolar.

Artikel 17.

För att åstadkomma en större effektivitet av den beskattning, som avses i detta avtal, förbinda sig de avtalslutande staterna, under förutsättning av

à échanger les renseignements d'ordre fiscal que l'Administration d'un des deux Etats détient ou peut obtenir d'après les règles de sa propre législation et qui seraient utiles à l'autre Etat pour l'établissement desdits impôts.

Ces renseignements seront échangés directement entre les deux Ministères des Finances et auront lieu d'office ou sur demande.

Article 18.

§ 1. Conformément à l'article qui précède, le Ministère des Finances de Suède transmettra d'office au Ministère des Finances français dans les six premiers mois de chaque année:

a) les renseignements figurant dans les formules qui sont remises aux autorités suédoises à l'occasion du paiement à des personnes physiques ou morales domiciliées en France de dividendes d'actions et de parts bénéficiaires ou d'intérêts d'obligations ou de tous autres titres circulant dans le public;

b) un extrait de l'inventaire reçu par les autorités suédoises compétentes et relatif à la succession d'une personne domiciliée en France;

c) les renseignements figurant dans les autorisations accordées à des personnes physiques ou morales domiciliées en France d'acquérir des immeubles situés en Suède et d'y exploiter un commerce;

d) les renseignements que les autorités suédoises compétentes pourront éventuellement recueillir auprès des banques, caisses d'épargne et autres institutions analogues, sur les avoirs possédés par des personnes physiques domiciliées en France;

e) les renseignements que les autorités centrales suédoises pourront éventuellement recueillir dans les inventaires reçus à la suite de décès, sur les dettes contractées envers des personnes physiques ou morales domiciliées en France;

f) les renseignements concernant les rentes viagères ainsi que les pensions publiques et privées servies à des personnes domiciliées en France;

ömsesidighet, att utbyta sådana underrättelser i beskattningshänseende, som förvaltningen i en av de båda staterna innehar eller kan erhålla enligt föreskrifterna i dess egen lagstiftning och som kunna vara av värde för den andra staten vid åsättande av nämnda skatter.

Sådana underrättelser skola utbytas direkt mellan de båda finansministerierna dels utan anmaning dels efter särskild framställning.

Artikel 18.

§ 1. I anslutning till nästföregående artikel skall det svenska finansdepartementet varje år inom de sex första månaderna utan anmaning till det franska finansministeriet överlämna:

a) upplysningar, vilka finnas i de uppgifter som överlämnats till svenska myndigheter vid utbetalningar till fysiska eller juridiska personer med hemvist i Frankrike av utdelningar å aktier och andelsbevis eller av räntor å obligationer eller å andra slags värdepapper, som omsättas bland allmänheten,

b) utdrag av bouppteckningar, mottagna av vederbörliga svenska myndigheter, rörande kvarlåtenskap efter personer med hemvist i Frankrike,

c) upplysningar i beslut om tillstånd för fysiska eller juridiska personer med hemvist i Frankrike att förvärva fastigheter, belägna i Sverige, eller att där utöva handel,

d) upplysningar, som vederbörliga svenska myndigheter eventuellt kunna erhålla från banker, sparbanker eller andra likartade institutioner, rörande tillgodohavanden tillhörande fysiska personer med hemvist i Frankrike,

e) upplysningar, som svenska centrala myndigheter eventuellt kunna erhålla från bouppteckningar i anledning av dödsfall, angående skulder till fysiska eller juridiska personer med hemvist i Frankrike,

f) upplysningar rörande livräntor ävensom pensioner på grund av allmän eller enskild tjänst till personer med hemvist i Frankrike, samt

g) la liste, avec l'indication de leur domicile, des ressortissants français domiciliés en France qui ont souscrit, en Suède, une déclaration, pour l'impôt sur le revenu ou sur la fortune, au Comité central chargé à Stockholm de l'imposition des contribuables non domiciliés en Suède.

§ 2. De son côté, le Ministère des Finances français, transmettra d'office au Ministère des Finances de Suède, dans les six premiers mois de chaque année:

a) la copie des enregistrements de procès-verbaux d'ouverture des coffres-forts ou compartiments de coffres-forts loués, en totalité ou en partie, par des personnes décédées ou leur conjoint, quand ces personnes avaient leur domicile en Suède;

b) la copie des enregistrements de procès-verbaux d'inventaire du contenu des plis cachetés et cassettes fermées déposés par lesdites personnes chez les banquiers, changeurs, escompteurs, ou autres personnes recevant habituellement des dépôts de cette nature;

c) la copie des listes remises par les sociétés ou compagnies, agents de change, changeurs, banquiers, escompteurs, officiers publics ou ministériels ou agents d'affaires, dépositaires, détenteurs ou débiteurs de titres, sommes ou valeurs dépendant de la succession d'une personne domiciliée en Suède;

d) l'avis de l'ouverture de tout compte indivis ou collectif avec solidarité chez l'une des personnes désignées au numéro précédent et concernant un ou plusieurs ressortissants suédois;

e) les renseignements que les Administrations financières pourront éventuellement recueillir sur les avoirs possédés en France par des personnes physiques ou morales domiciliées en Suède, sur les paiements de coupons de valeurs mobilières effectués au profit de personnes domiciliées en Suède ainsi

g) en förteckning, upptagande — med angivande tillika av bostad — de franska fysiska och juridiska personer med hemvist i Frankrike, som till den centrala taxeringsnämnden i Stockholm med uppgift att verkställa taxeringen av skattskyldiga utom riket hava avgivit deklaration till ledning för den svenska taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt.

§ 2. Det franska finansministeriet å sin sida skall varje år inom de sex första månaderna utan anmaning till det svenska finansdepartementet överlämna:

a) avskrift av inregistrerade uppgifter ur protokoll beträffande öppnande av kassaskåp eller kassafack, hyrda helt eller delvis av personer, som senare avlidit, eller deras makar, såframt dessa personer hade sitt hemvist i Sverige,

b) avskrift av inregistrerade uppgifter ur inventeringsprotokoll beträffande innehållet i förseglade konvolut eller låsta skrin, deponerade av sådana personer hos bankirer, växelmäklare, diskontörer eller andra personer, som vanligen mottaga depositioner av sådant slag,

c) avskrift av förteckningar, överlämnade av bolag eller andra sammanslutningar, fondmäklare, växelmäklare, bankirer, diskontörer, ministeriella eller andra offentliga tjänstemän, affärsagenter eller andra, som i deposition eller öppet förvar innehava eller äro redovisningsskyldiga för värdepapper, penningmedel eller värdehandlingar, tillhörande kvarlåtenskap efter personer med hemvist i Sverige,

d) underrättelse om öppnande av varje enskilt eller för flera kontoinnehavare gemensamt konto hos någon, som angives i närmast föregående punkt, därest kontot avser en eller flera svenska fysiska eller juridiska personer,

e) upplysningar, som finansförvaltningsmyndigheterna eventuellt kunna erhålla rörande tillgodohavanden i Frankrike, tillhörande fysiska eller juridiska personer med hemvist i Sverige, rörande inlösen av värdepapperskuponger till förmån för personer med hemvist i Sverige samt rörande

que sur les dettes contractées envers des personnes physiques ou morales domiciliées en Suède;

f) les renseignements concernant les rentes viagères, les pensions publiques et privées et les traitements privés servis à des personnes domiciliées en Suède;

g) la liste, avec l'indication de leur domicile, des ressortissants suédois domiciliés en Suède qui sont taxés en France à la contribution foncière et à l'impôt général sur le revenu.

Article 19.

§ 1. Le Ministère des Finances français pourra demander au Ministère des Finances de Suède des informations visant des cas concrets intéressant des personnes physiques ou morales françaises et, spécialement, en vue d'assurer, conformément à l'article 13, la progressivité de son impôt général sur le revenu, des renseignements relatifs aux bénéfices des exploitations industrielles, commerciales ou agricoles possédées en Suède par ces dites personnes, ainsi qu'aux redevances à elles versées pour exploitation de mines ou de carrières ou pour utilisation de brevets, modèles, marques de fabrique ou autres procédés industriels.

§ 2. De même, le Ministère des Finances de Suède pourra demander au Ministère des Finances français des informations analogues visant des cas concrets intéressant des personnes physiques ou morales suédoises.

Article 20.

§ 1. Les Etats contractants s'engagent, sur la base de la réciprocité, à se prêter concours et assistance aux fins de recouvrer en principal, additionnels, intérêts et frais ou amendes à l'exclusion de celles ayant un caractère pénal, suivant les règles de leur propre législation, les impôts définitivement dus visés par la présente convention.

§ 2. Les significations, poursuites et mesures d'exécution auront lieu sur production d'une copie ou d'un extrait

skulder till fysiska eller juridiska personer med hemvist i Sverige,

f) upplysningar rörande livräntor, pensioner på grund av allmän eller enskild tjänst samt löner på grund av enskild tjänst till personer med hemvist i Sverige, samt

g) en förteckning, upptagande — med angivande tillika av bostad — de svenska fysiska och juridiska personer med hemvist i Sverige, som i Frankrike taxeras till fastighetsskatt eller allmän inkomstskatt.

Artikel 19.

§ 1. Det franska finansministeriet kan hos det svenska finansdepartementet göra framställningar om upplysningar i särskilda fall rörande franska fysiska eller juridiska personer, och i synnerhet — för bestämmande jämlikt artikel 13 av den allmänna inkomstskattens progressivitet — upplysningar angående inkomster från av sådana personer innehavda företag för utövande av industri, handel eller lantbruk i Sverige ävensom rörande periodiska avgifter till dem för nyttjande av gruvor eller stenbrott eller för användande av patent, modeller, varumärken eller andra industriella förmåner.

§ 2. På samma sätt kan det svenska finansdepartementet hos det franska finansministeriet göra framställningar om liknande upplysningar i särskilda fall beträffande svenska fysiska eller juridiska personer.

Artikel 20.

§ 1. De avtalslutande staterna förbinda sig, på grundval av ömsesidighet, att lämna varandra bistånd och handräckning för att i enlighet med reglerna i sin egen lagstiftning indriva i detta avtal avsedda, slutgiltigt fastställda skatter, däri inbegripna tilläggsbelopp, räntor och kostnader ävensom viten, som icke hava straffrättslig karaktär.

§ 2. Delgivningar, krav och indrivningsåtgärder verkställas mot företeende av avskrifter eller officiella utdrag av

officiel des titres exécutoires accompagnés éventuellement des copies ou extraits officiels des décisions devenues définitives. Les titres seront rendus exécutoires par mesure administrative dans la forme propre à la législation de l'Etat requis.

§ 3. Les créances fiscales à recouvrer ne seront pas considérées comme des créances privilégiées dans l'Etat requis et celui-ci ne sera pas obligé d'appliquer un moyen d'exécution non prévu par la législation de l'Etat requérant.

§ 4. Si une créance fiscale est encore susceptible d'un recours, l'Etat requérant peut demander à l'Etat requis de prendre des mesures conservatoires auxquelles sont applicables mutatis mutandis les dispositions précédentes.

Est considérée comme mesure conservatoire la notification de la contrainte au redevable pour le recouvrement des impôts perçus par l'Administration française de l'Enregistrement. L'opposition à cette contrainte ne peut être portée que devant le tribunal français compétent.

Article 21.

§ 1. L'assistance administrative et devant les tribunaux ne sera accordée que contre les contribuables ressortissant uniquement à l'Etat requérant. Toutefois, elle pourra l'être également contre d'autres contribuables lorsqu'il s'agira d'impôts qui étaient définitivement dus à une époque où ces contribuables étaient uniquement ressortissants de l'Etat requérant.

La présente stipulation ne déroge pas aux dispositions spéciales de l'article 18.

§ 2. La même assistance peut également être refusée lorsque l'Etat requis considère qu'elle pourrait mettre en danger ses droits de souveraineté, ou sa sécurité, ou porter atteinte à ses intérêts généraux.

de beslut, varpå verkställigheten grundas, eventuellt åtföljda av avskrifter eller officiella utdrag av de slutgiltiga utslagen. Besluten skola göras exigibla genom förvaltningsåtgärd i den form, som stadgas i lagstiftningen i den stat, där handräckningen skall äga rum.

§ 3. De skatteanspråk, på grund varav indrivning sker, skola icke i den stat, till vilken framställning om indrivning riktas, anses såsom förmånsberättigade fordringsanspråk, och det skall icke åligga denna stat att företaga någon verkställighetsåtgärd, som icke kan förekomma enligt lagstiftningen i den stat som gjort framställningen.

§ 4. Om ett skatterättsligt anspråk ännu är av beskaffenhet att kunna dragas under högre myndighets prövning, kan den stat, vilken åberopar anspråket, göra framställning hos den andra staten om vidtagande av åtgärder för anspråkets säkerställande, å vilka åtgärder de föregående bestämmelserna äro mutatis mutandis tillämpliga.

Såsom sådan åtgärd anses delgivning med den skattskyldige av betalningsanmodan (*contrainte*) för indrivning av skatter, som uppbäras av den franska inregistreringsförvaltningen (l'administration de l'enregistrement). Invändning mot sådant tvångsmedel kan endast göras inför vederbörlig fransk domstol.

Artikel 21.

§ 1. Administrativ och juridisk handräckning medgives endast mot skattskyldiga, som tillhöra allenast den stat, från vilken framställningen göres. Dock kan sådan handräckning medgivas jämväl mot andra skattskyldiga, då fråga är om skatter, som blivit slutgiltigt fastställda vid en tidpunkt, då de skattskyldiga tillhörde allenast nämnda stat.

Denna föreskrift innebär icke någon inskränkning i de särskilda bestämmelserna i artikel 18.

§ 2. Sådan handräckning kan likaledes vägras, då den stat, hos vilken den begärts, anser densamma ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet eller skada dess allmänna intressen.

§ 3. Peuvent être également repoussées:

a) les demandes qui auraient pour effet, soit d'imposer à l'un des Etats contractants l'obligation de communiquer des renseignements que sa propre législation fiscale ne lui permet pas d'obtenir, soit d'accomplir des actes administratifs qui ne seraient pas conformes à sa réglementation ou à ses pratiques;

b) les demandes aux termes desquelles il y aurait lieu de recueillir, sur le territoire de l'Etat requis, de personnes étrangères à l'affaire en tant que contribuables, des informations, déclarations ou consultations autorisées par la loi, lorsque l'Etat requérant n'est pas en mesure, d'après sa propre législation, d'exiger des informations, déclarations ou consultations analogues;

c) les demandes faites en vue d'obtenir connaissance de circonstances de fait ou de rapports de droit, lorsque la connaissance de ces circonstances ou rapports ne peut être accquise qu'en faisant appel à l'obligation de fournir des renseignements, des déclarations ou des consultations qui ne peuvent pas être exigés sur le territoire de l'Etat requérant;

d) les autres demandes qui ne pourraient être satisfaites que par la violation d'un secret relatif à un commerce, à une exploitation ou à une industrie.

Article 22.

En ce qui concerne les questions, informations et consultations, ainsi que toutes autres communications qui sont parvenues à un Etat par suite de l'assistance réciproque, il y a lieu d'appliquer les prescriptions légales en vigueur dans cet Etat au sujet du secret administratif ou professionnel.

Article 23.

Les Etats contractants confient à leurs autorités fiscales suprêmes le soin de conclure des accords ou des arrangements particuliers pour remédier aux doubles impositions en matière d'impôts directs sur les revenus ou sur la fortune qui s'avèreraient contraires à

§ 3. Avvisas kunna jämväl:

a) framställningar, vilka skulle hava till följd, antingen att en av de avtalslutande staterna ålägges att meddela upplysningar, som icke kunna erhållas enligt dess egen lagstiftning, eller att förvaltningsåtgärder vidtagas som icke skulle vara i enlighet med dess författningar eller rättstillämpning,

b) framställningar, som inom den stat, där handräckningen begäres, skulle föranleda infordrande från personer, vilka icke såsom skattskyldiga hava i saken del, av sådana upplysningar, förklaringar eller utlåtanden, som författningsenligt där må meddelas, i sådana fall då den stat, som begärt handräckningen, enligt sin egen lagstiftning icke kan infordra motsvarande upplysningar, förklaringar eller utlåtanden,

c) framställningar gjorda i syfte att erhålla kännedom om faktiska eller rättsliga förhållanden, såframt kännedomen om dessa förhållanden ej kan vinnas annorledes än på grund av förpliktelse att avgiva upplysningar, förklaringar eller utlåtanden, som icke kunna avfordras inom den stat, från vilken sådan framställning skett, samt

d) andra framställningar, som icke kunna efterkommas utan kränkning av affärs-, drifts- eller industriell hemlighet.

Artikel 22.

Å förfrågningar, upplysningar och utlåtanden ävensom andra meddelanden, som inkomma till en stat på grund av ömsesidig handräckning, skola i den staten gällande författningsbestämmelser rörande tystnadsplikt på grund av tjänst eller yrkesutövning tillämpas.

Artikel 23.

De avtalslutande staterna anförtro åt sina högsta finansmyndigheter att ingå avtal eller träffa särskilda anordningar för att häva mot detta avtals syfte stridande dubbelbeskattning såvitt angår direkta skatter å inkomst eller förmögenhet i fall som icke uttryckligen förut-

l'objet de la présente convention dans des cas non expressément prévus au titre premier, ainsi que pour résoudre toutes difficultés d'application ou d'interprétation.

setts i avdelning I, så ock att lösa uppkommande svårigheter vid avtalets tillämpning eller tolkning.

Titre III.

Dispositions générales.

Article 24.

La présente convention ne s'appliquera, pour ce qui concerne la France, qu'à la France métropolitaine à l'exclusion de l'Algérie et des Colonies.

Article 25.

§ 1. La convention entrera en vigueur le 1er janvier de l'année qui suivra celle de la ratification.

§ 2. Toutefois, seront applicables rétroactivement les dispositions du Titre premier, en ce qui concerne les affaires pour lesquelles une décision administrative non susceptible de recours ou une décision judiciaire définitive n'est pas intervenue à la date de l'entrée en vigueur de la présente convention.

Article 26.

La présente convention, faite en double exemplaire en langue française sera ratifiée, en ce qui concerne la Suède, par Sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag et en ce qui concerne la France par le Président de la République française avec l'assentiment du Parlement. Les ratifications seront échangées le plus tôt possible, à Stockholm.

Elle restera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des Etats contractants. En cas de dénonciation six mois avant l'expiration d'une année civile, la convention cessera d'être en vigueur au 1er janvier suivant, sinon au 1er janvier de la seconde année suivante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé cette conven-

Avdelning III.

Allmänna bestämmelser.

Artikel 24.

Detta avtal skall, såvitt Frankrike angår, tillämpas allenast å det egentliga Frankrike, med uteslutande av Algeriet och kolonierna.

Artikel 25.

§ 1. Avtalet skall träda i kraft den 1 januari året efter ratifikationen.

§ 2. Emellertid skola retroaktivt tillämpas bestämmelserna i avdelning I, såvitt angår fall, i vilka ett administrativt beslut, som icke kan överklagas, eller ett slutgiltigt domstolsbeslut icke förelegat den dag detta avtal träder i kraft.

Artikel 26.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla exemplar på franska språket, skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Frankrikes del av Franska Republikens President med parlamentets samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsagts av någon av de avtalslutande staterna. I fall av uppsägning sex månader före utgången av ett kalenderår upphör avtalet att gälla den 1 januari nästkommande år, i annat fall upphör avtalets giltighet den 1 januari under det därpå följande året.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud under-

tion et l'ont munie de leurs sceaux.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

tecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la présente convention conclue ce jour entre la Suède et la France en vue d'éviter les doubles impositions et d'établir les règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs, les Plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration concordante suivante qui forme partie intégrante de la convention même.

I. La présente convention est conclue en l'état des législations suédoise et française à la date de sa signature.

Il est précisé:

1° que les impôts directs respectivement visés aux numéros 1° et 2° du § 3 de l'article 1er sont tenus pour similaires;

2° qu'au cas où cette situation se trouverait sensiblement modifiée en raison de changements apportés aux législations respectives des deux Etats, leurs autorités fiscales suprêmes se concerteraient.

II. Le mode d'imposition prévu à l'article 2 de la présente convention s'applique aussi bien aux revenus provenant de baux à loyer, de baux à ferme ou de toute autre forme de jouissance d'immeubles qu'à ceux résultant d'une administration et d'une jouissance directe, ainsi qu'aux bénéfices provenant d'aliénations d'immeubles.

Il s'applique également aux revenus provenant de l'exploitation proprement dite de forêts sur le domaine de l'exploitant ou sur celui de tiers.

III. Pour l'application de l'article 3, on doit comprendre dans les revenus de l'établissement stable situé dans l'un des deux Etats, les bénéfices provenant de la vente totale ou partielle, en cours ou en fin d'exploitation, des divers

Protokoll.

Vid undertecknandet av förevarande avtal, ingånget denna dag mellan Sverige och Frankrike i avsikt att undvika dubbelbeskattning och att fastställa bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter, hava undertecknade befullmäktigade ombud gjort följande ömsesidiga förklaring, vilken utgör en integrerande del av själva avtalet.

1. Detta avtal är ingånget med hänsyn tagen till svensk och fransk lagstiftning vid tiden för avtalets undertecknande.

Det fastslås:

1:o att de direkta skatter å ömse sidor, vilka avses i 1:o och 2:o av § 3 i artikel 1, anses likvärdiga, samt

2:o att, därest detta förhållande skulle i avsevärd mån förändras på grund av omläggningar i de båda staternas respektive lagstiftningar, deras högsta finansmyndigheter må träffa nya överenskommelser.

2. De regler för beskattningen som angivas i artikel 2 av detta avtal gälla såväl inkomster genom uthyrning, utarrendering eller varje annat slags upplåtelse av rätt att nyttja fast egendom som ock inkomster, som förvärvas genom dess omedelbara förvaltande och nyttjande, ävensom sådana vinster som uppkomma genom avyttring av fast egendom.

Samma regler tillämpas likaledes å inkomst genom avverkning av skog å avverkarens eller tredje mans mark.

3. Vid tillämpning av artikel 3 skola under inkomst från ett fast driftställe, beläget i en av de båda staterna, anses inbegripna vinster härrörande av försäljning helt eller delvis, under utövande av rörelsen eller vid dess upphörande, av

éléments d'actif de cet établissement, à l'exclusion des immeubles situés sur le territoire de l'autre Etat.

IV. Sont considérés comme «établissements stables» au sens de l'article 3 de la présente convention, les sièges de direction, succursales, fabriques, usines, ateliers, agences, magasins, bureaux, laboratoires, comptoirs d'achat ou de vente, les dépôts ainsi que toutes autres installations fixes de caractère productif, à l'exclusion des sociétés filiales.

Toutefois, ne sont pas imposables les comptoirs qui se bornent à l'achat de marchandises diverses destinées à l'approvisionnement d'un ou de plusieurs établissements de vente ou de transformation que le contribuable exploite dans l'autre Etat.

Lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants fait des affaires dans l'autre Etat, par l'entremise d'un agent y établi qui exerce habituellement des pouvoirs pour la négociation et la conclusion des contrats ou qui dispose d'un stock de marchandises pour satisfaire habituellement aux commandes qu'il reçoit, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans ce dernier Etat.

Mais le fait qu'une entreprise de l'un des Etats ait des relations d'affaires dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un commissionnaire ou courtier, vraiment autonome, ne permet pas de considérer cette entreprise comme ayant un établissement stable dans ce dernier Etat.

Les chantiers servant à des travaux de constructions dont l'exécution a dépassé ou est jugée devoir dépasser une durée de douze mois, seront considérés comme établissements stables au sens de la convention.

V. En ce qui concerne les revenus provenant des navires ne portant pas le pavillon ou des aéronefs ne possédant pas la nationalité de l'Etat dans lequel se trouve la direction effective de l'entreprise qui exploite ces navires ou ces aéronefs, l'imposition est établie suivant les règles de l'article 3.

Bien que la présente convention ne s'applique qu'aux impôts directs sur les

driftstället tillhöriga tillgångar med undantag av fastigheter belägna inom den andra staten.

4. Som »fasta driftställen» enligt artikel 3 i avtalet anses plats, där ett företags ledning har sitt säte, samt filialer, fabriker, verkstäder, agenturer, magasin, kontor, laboratorier, inköps- och försäljningsställen, lager ävensom varje annan fast anordning av produktiv karaktär med uteslutande av dotterbolag.

Emellertid beskattas icke inköpsställen, som inskränka sig till uppköp av olika slags varor för att därmed förse ett eller flera av den skattskyldige i den andra staten använda driftställen för försäljning eller bearbetning.

Då ett företag, som tillhör en av de avtalslutande staterna, i den andra staten gör affärer genom förmedling av en där etablerad agent, som vanligen använder honom givet bemyndigande att förmedla och avsluta kontrakt eller som disponerar ett varulager för att vanligen effektuera beställningar som han mottager, skall företaget anses hava ett fast driftställe i den andra staten.

Det förhållandet, att ett företag, som tillhör en av de avtalslutande staterna, upprätthåller affärsförbindelser i den andra staten genom förmedling av en verkligt oberoende kommissionär eller mäklare, föranleder däremot icke till att företaget anses hava ett fast driftställe i sistnämnda stat.

Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses som fast driftställe i avtalets mening.

5. I fråga om inkomster förvärvade av fartyg som icke föra den stats flagga eller av luftfartyg som icke hava den stats nationalitet, där företaget, som använder fartygen eller luftfartygen, har sin verkliga ledning, skall beskattningen ske enligt reglerna i artikel 3.

Ehuru detta avtal endast tillämpas å direkta skatter å inkomst och förmö-

revenus ou sur la fortune, les entreprises de navigation maritime ou aérienne dont le siège de direction effective se trouve en Suède et dont les navires ou les aéronefs, battant pavillon suédois ou possédant la nationalite suédoise, chargent ou déchargent des voyageurs ou des marchandises en territoire français, n'y seront pas soumises à la contribution des patentes ou à tout autre impôt qui lui serait substitué, si elles n'y possèdent ni agence ni succursale, alors même qu'elles utiliseraient les services d'un intermédiaire pour la recherche du fret ou la vente de billets.

A titre de réciprocité, l'impôt suédois correspondant, ou tout autre impôt qui lui serait substitué, ne sera pas appliqué aux entreprises françaises de navigation maritime ou aérienne dont les navires ou les aéronefs, battant pavillon français ou possédant la nationalité française, chargent ou déchargent des voyageurs ou des marchandises en territoire suédois dans les conditions indiquées à l'alinéa précédent.

VI. Au cas où l'application des dispositions des articles 3, 4 et 5 de la convention soulèverait des difficultés ou des contestations, les autorités fiscales suprêmes s'entendraient pour procéder à une répartition équitable des revenus susceptibles d'être imposés de part et d'autre.

VII. Les redevances versées pour la jouissance de biens immobiliers ou l'exploitation de mines, carrières ou autres ressources naturelles, seront imposables dans celui des deux Etats contractants où sont situés ces biens ou autres ressources naturelles.

VIII. Sont considérées comme professions libérales au sens de l'article 6, notamment l'activité scientifique, artistique, littéraire, enseignante ou pédagogique, ainsi que celle des médecins, avocats, architectes et ingénieurs.

Les droits d'auteur et les produits provenant de la vente ou de la concession de licences d'exploitation de brevets, marques de fabrique, modèles, procédés et formules de fabrications sont imposables dans les conditions prévues à l'article 11. Toutefois, s'ils constituent

genhet, skola de företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vilkas verkliga ledning har sitt säte i Sverige och vilkas fartyg under svensk flagg eller luftfartyg av svensk nationalitet mottaga eller avlämna resande eller gods å franskt område, icke vara underkastade den franska patentskatten eller någon annan skatt som kan sättas i dess ställe, med mindre företagen i Frankrike hava agentur eller filial; och gäller detta även om företagen använda mellanhand för att erhålla frakter eller försälja biljetter.

För ernående av ömsesidighet skall motsvarande svenska skatt eller varje annan skatt, som kan komma att sättas i dess ställe, under de förutsättningar, som angivas i föregående stycke, icke uttagas av franska företag för sjöfart eller luftfart, vilkas fartyg under fransk flagg eller luftfartyg av fransk nationalitet mottaga eller avlämna resande eller gods på svenskt område.

6. I de fall, då tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 3, 4 och 5 av avtalet skulle föranleda svårigheter eller tvistigheter, skola de högsta finansmyndigheterna träffa överenskommelser för att åstadkomma en skälig fördelning av de inkomster, som kunna bliva föremål för beskattning å båda sidor.

7. Royalty för utnyttjande av fast egendom, gruvor, stenbrott eller andra fyndigheter beskattas i den av de avtalslutande staterna, där denna egendom eller dessa fyndigheter äro belägna.

8. Till fria yrken enligt artikel 6 räknas särskilt vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande eller uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt eller ingenjör.

Författararvoden och vinster genom försäljning eller upplåtelse av rätt till nyttjande av patent, varumärken, modeller, fabrikationsmetoder och recept beskattas på sätt i artikel 11 sägs. Om emellertid härigenom uppkommer vinst av industriell verksamhet eller handel,

un revenu d'entreprise industrielle ou commerciale, ils sont imposables suivant les règles de l'article 3.

L'article 6 ne sera pas applicable dans le cas d'une personne employée dans l'un des deux Etats, effectuant pour ses occupations, un séjour temporaire sur le territoire de l'autre Etat, et rémunérée exclusivement par son employeur assujetti à l'impôt dans le premier Etat.

IX. L'article 9 ne modifie pas le régime fiscal des titres émis par les sociétés et collectivités suédoises qui sont soumis en France au régime de l'abonnement.

X. Les étudiants qui séjournent dans l'un des Etats contractants, exclusivement pour y faire leurs études, ne seront soumis à aucune imposition de la part de cet Etat pour les subsides qu'ils reçoivent des membres de leur famille domiciliés dans l'autre Etat et où ceux-ci sont assujettis à l'impôt, pour autant que ces subsides constituent la fraction principale des ressources qui leur sont nécessaires pour leur entretien et leurs études.

XI. Pour les contribuables qui prouvent qu'ils ont définitivement transféré leur domicile d'un Etat contractant dans l'autre, l'obligation fiscale, dans la mesure où elle est attachée au domicile, cesse dans le premier Etat à dater du jour du départ, en ce qui concerne l'assiette des impôts visés par la présente convention.

XII. En cas de doute sur le point de savoir dans lequel des deux Etats, une personne physique a son domicile fiscal, la question sera tranchée par voie d'accord particulier entre les autorités fiscales suprêmes des deux Etats. On considère, à cet égard, quel est celui des deux Etats dans lequel se trouvent centralisés les intérêts de cette personne; s'il est impossible d'aboutir à une décision sur ce point, on s'en tiendra à la nationalité de l'intéressé.

A l'égard des personnes qui ne sont ressortissantes d'aucun des deux Etats, les autorités fiscales suprêmes peuvent faire des arrangements spéciaux, dans des cas individuels, en vue d'éviter des

ker beskattningen enligt bestämmelserna i artikel 3.

Artikel 6 tillämpas ej i fall då en i den ena staten anställd person på grund av sin tjänst endast tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område och erhåller sina löneförmåner uteslutande från sin i den förstnämnda staten skattskyldiga arbetsgivare.

9. Artikel 9 medför icke ändring i de beskattningsbestämmelser, som gälla för värdepapper, utgivna av svenska bolag eller sammanslutningar, som i Frankrike underkastas föreskrifterna om abonnemang.

10. Studenter, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning av denna stat för belopp, som de mottaga från sina i den andra staten bosatta och där skattskyldiga anhöriga, såframt dessa belopp utgöra den övervägande delen av de för deras underhåll och studier nödvändiga medlen.

11. För skattskyldiga, som visa att de utflyttat från den ena av de avtalslutande staterna till den andra, upphör, såvitt fråga är om åsättande av skatter som avses i detta avtal, skattskyldigheten i den förstnämnda staten, i den mån den bestämmes av hemvistet, med dagen för avflyttningen.

12. Vid tvivelsmål rörande frågan, i vilken av de båda staterna en fysisk person skall anses hava sitt skatterättsliga hemvist, skall avgörande träffas genom särskild överenskommelse mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter. I sådant hänseende bör tagas i betraktande, i vilken av de båda staterna den skattskyldige har centrum för sina intressen; är det ej möjligt att vinna enighet härutinnan, skall man rätta sig efter vederbörandes medborgarskap.

Med hänsyn till sådana personer, som icke tillhöra någon av de båda staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna från fall till fall vidtaga särskilda anordningar till undvikande av

doubles impositions. Il convient ici surtout d'avoir égard aux nationaux d'Etats ayant signé des conventions avec les deux Etats contractants, en vue d'éviter les doubles impositions.

XIII. Les stipulations des lois suédoises relatives à l'imposition des successions indivises ne seront pas applicables lorsque, en vertu des dispositions de la présente convention, les héritiers seront directement imposables en France sur les revenus ou les biens provenant de la succession.

XIV. Aucune différenciation ne sera faite par chacun des deux Etats entre ses ressortissants et ceux de l'autre Etat pour l'application des tarifs des impôts visés aux numéros 1° et 2° du § 3 de l'article 1er.

Les personnes physiques ressortissant de l'un des deux Etats bénéficieront sur le territoire de l'autre, dans les mêmes conditions que les nationaux de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôts ou taxes accordés pour charges de famille.

Les personnes morales, y compris les sociétés, ainsi que les associations de personnes, institutions, fondations et les biens affectés à des fins particulières qui ne possèdent aucune personnalité juridique propre, mais qui, en tant que tels, sont assujettis à l'impôt s'ils ont leur siège dans le territoire de l'un des deux Etats et si leur existence est reconnue par la législation dudit Etat, ne seront pas soumis sur le territoire de l'autre Etat à une charge fiscale plus élevée dans l'ensemble que celle supportée par les contribuables de même catégorie appartenant audit Etat.

XV. Afin de dissiper les doutes qui pourraient naître, il est précisé que les dispositions de la présente convention ne portent pas atteinte au droit de bénéficier éventuellement d'exemptions plus larges déjà reconnues aux agents diplomatiques et consulaires en vertu des règles générales du droit des gens ou des règles qui seraient ultérieurement établies.

L'imposition demeure réservée à l'Etat d'origine dans la mesure où, sur la base

dubbelbeskattning. Därvid skall hänsyn i synnerhet tagas till medborgare i sådana stater, vilka träffat avtal angående undvikande av dubbelbeskattning med båda de avtalslutande staterna.

13. Föreskrifterna i de svenska författningarna om beskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodelägare för i dödsboet ingående inkomst eller förmögenhet direkt beskattas i Frankrike enligt bestämmelserna i detta avtal.

14. Ingen åtskillnad skall göras av någon av de båda staterna mellan skattskyldiga i den ena och den andra staten, såvitt angår tillämpning av tarifferna för de skatter, som angivas i 1:o och 2:o av § 3 i artikel 1.

De fysiska personer, som äro medborgare i en av de båda staterna, åtnjuta inom den andra staten, under samma förutsättningar som sistnämnda stats egna undersåtar, de undantag, nedsättningar, avdrag och lättnader i skatter och avgifter, som medgivas på grund av underhåll av familj.

Juridiska personer — däri inbegripna bolag, föreningar, inrättningar, stiftelser och förmögenhetstillgångar anslagna till särskilda ändamål, vilka icke äga en självständig rättshandlingsförmåga men som likväl själva äro underkastade skatt, därest de äro hemmahörande inom en av de båda staterna och deras existens är erkänd av lagstiftningen i denna stat — skola icke inom den andra statens område åläggas en skattebelastning, som med hänsyn tagen till samtliga omständigheter är högre än den som åvilar skattskyldiga av motsvarande kategori inom sistnämnda stat.

15. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelserna i detta avtal icke inverka på rätten att i förekommande fall åtnjuta längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser dessa befattningshavare

d'exemptions plus larges, les agents ne seraient pas soumis à des impôts directs dans l'Etat auprès duquel ils sont accrédités.

XVI. Il est entendu qu'indépendamment des renseignements et informations visés à l'article 18, le Ministère des Finances de Suède adressera au Ministère des Finances français les renseignements figurant dans les autorisations qui, pendant les cinq années antérieures à celle de l'entrée en vigueur de la convention, auront été accordées à des personnes physiques ou morales domiciliées en France pour acquérir des immeubles situés en Suède ou y exploiter un commerce.

XVII. Indépendamment des mesures d'assistance prévues par les articles 18 et 19, les Administrations fiscales suprêmes des deux Etats pourront se concerter pour échanger des informations non prévues et pour prendre toutes mesures qui se révèleraient utiles à l'assiette ou au recouvrement des impôts visés par la présente convention.

XVIII. Par impôts définitivement dus, on doit entendre:

1° en ce qui concerne les impôts suédois, ceux qui ont été régulièrement établis, même si par une procédure exceptionnelle, ils peuvent encore faire l'objet d'une revision;

2° en ce qui touche les impôts français, ceux qui ne peuvent plus être contestés ou dont le montant a fait l'objet, de la part de la juridiction compétente, d'une décision devenue définitive.

XIX. Des sursis aux recouvrements seront accordés par les Administrations fiscales des deux Etats jusqu'à la mise en vigueur de la présente convention ou jusqu'à décision prononçant refus de sa ratification. Toutefois, les Administrations fiscales des deux Etats se réservent le droit de poursuivre le paiement des impôts qui seraient dus sur la base des dispositions de la convention.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

icke påföras direkta skatter i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

16. Det är överenskommet, att det svenska finansdepartementet skall tillställa det franska finansministeriet, förutom de upplysningar och underrättelser som avses i artikel 18, upplysningar ur de beslut om tillstånd, som under de närmaste fem åren före det år, då avtalet trätt i kraft, medgivits fysiska eller juridiska personer med hemvist i Frankrike rörande rätt att förvärva fast egendom i Sverige eller där idka handel.

17. Oberoende av de handräckningsåtgärder, som avses i artiklarna 18 och 19, skola de högsta finansförvaltningsmyndigheterna i de båda staterna kunna överenskomma om utbyte av upplysningar som icke förutsetts i avtalet, och om vidtagande av alla de åtgärder, som kunna visa sig nyttiga för åsättande eller indrivande av skatter, som avses i detta avtal.

18. Med slutgiltigt fastställda skatter förstås:

1:o såvitt avser svenska skatter, de som slutligt fastställts i ett normalt förfarande, även om de i extraordinär väg ännu kunna bliva föremål för ändring;

2:o såvitt avser franska skatter, de som icke vidare kunna bliva föremål för tvist eller vilkas belopp från vederbörande judiciella myndighets sida blivit föremål för slutligt avgörande.

19. Uppskov med indrivning av skatt skola medgivas av de båda staternas beskattningsmyndigheter till dess detta avtal trätt i kraft eller till dess beslut fattats, som innebär ratifikationsvägran. De båda staternas beskattningsmyndigheter förbehålla sig emellertid rätt att fullfölja krav å skatter, som skola erläggas jämlikt grunderna för detta avtals bestämmelser.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

(Översättning.)

Déclaration complémentaire.

Au moment de parapher la convention tendant à éviter les doubles impositions et à établir les règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs, le Plénipotentiaire suédois a attiré l'attention du Plénipotentiaire français sur le très grand intérêt que le Gouvernement suédois attachait à voir rétroagir la convention en ce qui concerne l'assujettissement des sociétés suédoises à la loi du 29 juin 1872 et au décret du 6 décembre suivant.

Le Plénipotentiaire français a fait connaître que le Gouvernement français n'estimait pas possible d'inclure dans la convention elle-même une disposition de cette nature qui viserait exclusivement une période transitoire et qui n'apparaissait pas pleinement justifiée par l'application rigoureuse des principes qui sont à la base de la convention.

Le Gouvernement français reconnaît cependant que la question soulevée par le Plénipotentiaire suédois présente un aspect particulier, tant en raison du faible montant des sommes en jeu que de l'effort très réel accompli par le Gouvernement suédois pour donner satisfaction au Gouvernement français en ce qui concerne le titre II de la convention. Tenant compte de ces deux considérations, il accepte en faveur des sociétés suédoises la rétroactivité à dater du 1er janvier 1929 des dispositions prévues par l'article 4 de la convention.

La présente déclaration sera jointe au Protocole de signature de la convention.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

Tilläggsdeklaration.

Vid parafering av avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter har det svenska ombudet påkallat det franska ombudets uppmärksamhet å det stora intresse, som den svenska regeringen hyste för att avtalet skulle retroaktivt tillämpas, såvitt anginge svenska bolags skattskyldighet enligt lagen den 29 juni 1872 och förordningen den 6 december samma år.

Det franska ombudet har låtit veta, att den franska regeringen icke ansåg möjligt att i själva avtalet intaga en bestämmelse av denna beskaffenhet, som skulle avse allenast en övergångsperiod och som icke syntes fullt motiveras av en strikt tillämpning av de principer, som ligga till grund för avtalet.

Emellertid erkänner den franska regeringen, att på den av det svenska ombudet upptagna frågan kunna anläggas särskilda synpunkter såväl med hänsyn till den låga summan av de belopp, varom fråga är, som ock i betraktande av de avsevärda bemödanden den svenska regeringen gjort för att tillmötesgå den franska regeringen vad beträffar avdelning II i avtalet. Med avseende å dessa båda synpunkter medgiver regeringen till förmån för de svenska bolagen retroaktivitet från och med den 1 januari 1929 beträffande bestämmelserna i artikel 4 av avtalet.

Denna deklaration skall biläggas protokollet rörande avtalets undertecknande.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

(Översättning.)

Convention

entre

la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance en matière d'impôts sur les successions.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République Française, désireux d'éviter les doubles impositions et d'édicter des règles d'assistance administrative en matière d'impôts sur les successions, ont décidé de conclure une convention et désigné à cette fin comme plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Einar Hennings, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède auprès de M. le Président de la République française,

Le Président de la Republique Française:

M. Yvon Delbos, Député, Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir vérifié leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Titre I.

Doubles impositions.

Article 1er.

§ 1. Les immeubles et droits immobiliers faisant partie de la succession d'un ressortissant d'un des deux Etats contractants ne seront soumis à l'impôt sur les successions que dans l'Etat où ils sont situés.

§ 2. La question de savoir si un bien ou droit a le caractère immobilier sera résolue d'après la législation de l'Etat dans lequel est situé le bien con-

Avtal

mellan

Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt.

Hans Majestät Konungen av Sverige samt Franska Republikens President hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning och att utfärda bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt, beslutit träffa ett avtal och för detta ändamål utsett såsom befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Herr Einar Hennings, Hans Majestät Konungens av Sverige Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire hos Franska Republikens President,

Franska Republikens President:

M. Yvon Delbos, Deputerad, Utrikesminister,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Avdelning I.

Dubbelbeskattning.

Artikel 1.

§ 1. Fast egendom och rättigheter av fast egendoms karaktär, vilka ingå i kvarlåtenskapen efter en medborgare i en av de avtalslutande staterna, underkastas arvsskatt allenast i den stat, där den fasta egendomen finnes.

§ 2. Frågan, huruvida en förmögenhetstillgång eller en rättighet har fast egendoms karaktär, bedömes enligt lagstiftningen i den stat, där ifrågavarande

sidéré ou le bien sur lequel porte le droit envisagé.

egendom eller den egendom, som rättigheten avser, finnes.

Article 2.

Les biens meubles corporels, autres que ceux entrant dans les prévisions de l'article 3, faisant partie de la succession d'un ressortissant d'un des deux Etats contractants seront soumis à la règle posée à l'article 1er.

Artikel 2.

Lösören skola, där de ej inbegripas under artikel 3, försåvitt de ingå i kvarlåtenskapen efter en medborgare i en av de båda staterna, beskattas enligt den i artikel 1 angivna regeln.

Article 3.

Les biens mobiliers laissés par les ressortissants de l'un des deux Etats contractants et investis dans une entreprise commerciale, industrielle ou autre, y compris les entreprises de navigation maritime ou aérienne, seront soumis à l'impôt sur les successions suivant la règle ci-après:

a) si l'entreprise ne possède un établissement stable que dans l'un des deux Etats, les biens ne seront soumis à l'impôt que dans cet Etat;

b) si l'entreprise a un établissement stable dans chacun des deux Etats, les biens seront soumis à l'impôt dans chaque Etat, dans la mesure où ils sont affectés à l'établissement situé dans cet Etat.

Artikel 3.

Lös egendom, efterlämnad av medborgare i en av de båda avtalslutande staterna och nedlagd i företag för handel, industri eller annan näringsverksamhet, företag för sjöfart och luftfart inbegripna, behandlas i arvsskattehänseende på följande sätt:

a) Har företaget fast driftställe endast i en av de båda staterna, utgår arvsskatt å egendomen blott i denna stat.

b) Har företaget fast driftställe i envar av de båda staterna, utgår i vardera staten arvsskatt å egendomen i den mån denna hänför sig till det i samma stat belägna fasta driftstället.

Article 4.

§ 1. Les biens laissés par un ressortissant de l'un des deux Etats et auxquels ne s'appliquent pas les articles premier, 2 ou 3, seront soumis aux dispositions suivantes:

a) si le de cujus était domicilié, au moment de son décès, dans l'un des deux Etats, lesdits biens ne seront soumis à l'impôt sur les successions que dans cet Etat;

b) si le de cujus n'avait pas son domicile dans l'un des deux Etats, lesdits biens ne seront soumis à l'impôt sur les successions que dans l'Etat dont le de cujus était ressortissant au moment de son décès; s'il était, au moment de son décès, ressortissant des deux Etats, chaque cas d'espèce fera l'objet de conventions particulières entre les autorités fiscales des deux Etats.

§ 2. Sera réputé domicile au sens de la présente convention, le lieu où

Artikel 4.

§ 1. För egendom, som medborgare i en av de båda staterna efterlämnat och varå artiklarna 1, 2 och 3 ej äga tillämpning, gälla följande bestämmelser:

a) Var den avlidne vid sin död bosatt i en av de båda staterna, utgår arvsskatt å egendomen allenast i denna stat.

b) Var den avlidne vid sin död icke bosatt i någon av de båda staterna, utgår arvsskatt å ifrågavarande egendom allenast i den stat, i vilken den avlidne vid sin död var medborgare; var den avlidne vid sin död medborgare i båda staterna, skall det ankomma på de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna att från fall till fall träffa särskilda överenskommelser.

§ 2. En person anses enligt detta avtal bosatt där, varest han har sin nor-

l'intéressé a sa résidence normale entendue dans le sens de foyer permanent d'habitation.

Article 5.

§ 1. Les dettes afférentes à une entreprise de la nature visée à l'article 3 seront imputables sur les biens affectés à cette entreprise. Si l'entreprise possède un établissement stable dans chacun des deux Etats, les dettes seront imputables sur les biens affectés à l'établissement dont elles dépendent.

§ 2. Les dettes garanties, soit par des immeubles ou des droits immobiliers, soit par des biens affectés à une entreprise de la nature visée à l'article 3, seront imputables sur ces biens. Si la même dette est garantie à la fois par des biens situés dans les deux Etats, l'imputation se fera sur les biens situés dans chacun des deux Etats proportionnellement à la valeur taxable de ces biens.

Cette disposition n'est applicable aux dettes visées au § 1 que dans la mesure où ces dettes ne seront pas couvertes par l'imputation prévue à ce paragraphe.

§ 3. Les dettes non visées aux paragraphes 1 et 2 seront imputées sur les biens auxquels sont applicables les dispositions de l'article 4.

§ 4. Si l'imputation prévue aux trois paragraphes qui précèdent laisse subsister un solde non couvert, ce solde sera déduit des autres biens soumis à l'impôt des successions dans le même Etat. S'il ne reste pas dans cet Etat d'autres biens soumis à l'impôt ou si la déduction laisse encore un solde non couvert, ce solde sera imputé sur les biens soumis à l'impôt dans l'autre Etat.

Article 6.

Si, par suite de décès, une succession est soumise à des impôts, partie dans l'un, partie dans l'autre des deux Etats, les Etats contractants pourront prendre pour base du calcul du taux de l'impôt la valeur de l'intégralité de la succession.

mala vistelseort i betydelsen av varaktigt hem.

Artikel 5.

§ 1. Gäld, som häftar vid ett företag av sådan beskaffenhet, som i artikel 3 anges, skall avräknas å egendom tillhörig företaget. Har företaget fast driftställe i vardera staten, skall gälden avräknas å egendom tillhörig det driftställe, vid vilket gälden häftar.

§ 2. Gäld, för vilken säkerhet utgöres antingen av fast egendom eller av rättighet av fast egendoms karaktär eller av egendom tillhörig ett företag av den beskaffenhet, som anges i artikel 3, avräknas å denna egendom. Om för samma gäld egendom i båda staterna samtidigt utgör säkerhet, skall avräkningen ske å egendom, belägen i envar av staterna, i förhållande till det uppskattade värdet å egendomen.

Denna bestämmelse gäller ej gäld, som avses i § 1, i annan mån än vid avräkningen enligt nämnda paragraf överskott av gäld uppkommer.

§ 3. Annan gäld än som avses i paragraferna 1 och 2 avräknas å egendom, beträffande vilken föreskrifterna i artikel 4 äro tillämpliga.

§ 4. Om vid avräkning, som angives i de tre föregående paragraferna, ett överskott av gäld uppkommer, skall detta överskott avräknas å annan egendom, som är underkastad arvsskatt i samma stat. Finnes icke i denna stat annan egendom, underkastad arvsskatt, eller kvarstår även efter denna avräkning ett överskott av gäld, avräknas överskottet å värdet av den egendom, som skall beskattas i den andra staten.

Artikel 6.

Om på grund av dödsfall kvarlåtenskap är föremål för beskattning delvis i den ena och delvis i den andra av de båda staterna, kunna de avtalslutande staterna till grund för beräkning av skattesatsen lägga värdet av hela kvarlåtenskapen.

Article 7.

Les Etats contractants confient à leurs autorités fiscales suprêmes le soin de s'entendre, pour déterminer les modalités d'application de la convention, ainsi qu'en cas de difficultés ou de doutes concernant son interprétation.

Artikel 7.

De avtalslutande staterna överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa överenskommelser rörande frågor om avtalets tillämpning, ävensom i fall då svårigheter eller tvivelsmål uppstå angående avtalets tolkning.

Titre II.

Assistance réciproque.

Article 8.

§ 1. Les mesures d'assistance édictées dans la convention conclue entre les deux Etats contractants, en matière d'impôts directs, seront applicables en matière d'impôts sur les successions.

§ 2. Le Gouvernement suédois prendra les dispositions nécessaires pour que les héritiers d'un français domicilié en France ne puissent appréhender des fonds et titres dépendant de la succession et existant en Suède sans avoir observé les formalités prévues par l'article 52 de la loi française du 13 juillet 1925.

Avdelning II.

Ömsesidig handräckning.

Artikel 8.

§ 1. De bestämmelser om handräckning, som meddelas i avtalet mellan de båda staterna rörande direkta skatter, skola vara tillämpliga även beträffande arvsskatt.

§ 2. Den svenska regeringen skall meddela erforderliga föreskrifter till förekommande av att delägare i dödsboet efter en fransman med hemvist i Frankrike skall kunna sätta sig i besittning av dödsboet tillhöriga penningkapital och värdepapper, som finnas i Sverige, utan att hava iakttagit de formaliteter, varom stadgas i artikel 52 i den franska lagen av den 13 juli 1925.

Titre III.

Dispositions générales.

Article 9.

§ 1. La présente convention, faite en double exemplaire en langue française, sera ratifiée, en ce qui concerne la Suède, par Sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag et en ce qui concerne la France par le Président de la République française avec l'assentiment du Parlement.

Les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Stockholm.

§ 2. La convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suivra le jour de l'échange des instruments de ratification. Elle s'appliquera à tous les cas de décès d'un de cujus intestat ou testateur survenu après sa mise en vigueur.

§ 3. La convention restera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dé-

Avdelning III.

Allmänna bestämmelser.

Artikel 9.

§ 1. Detta avtal, som är avfattat i dubbla exemplar på franska språket, skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Frankrikes del av Franska Republikens President med parlamentets samtycke.

Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

§ 2. Avtalet skall träda i kraft den första dagen i månaden närmast efter dagen för ratifikationshandlingarnas utväxlande. Det skall tillämpas å alla fall, i vilka arvlåtare eller testator avlidit efter avtalets ikraftträdande.

§ 3. Avtalet skall förbliva gällande, så länge detsamma icke uppsagts av

noncée par l'un des deux Etats contractants. En cas de dénonciation six mois avant l'expiration d'une année civile, la convention cessera d'être en vigueur au 1er janvier suivant, sinon au 1er janvier de la seconde année suivante.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé cette convention et l'ont munie de leurs sceaux.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

någon av de avtalslutande staterna. I fall av uppsägning sex månader före utgången av ett kalenderår upphör avtalet att gälla den 1 januari nästkommande år, i annat fall upphör avtalets giltighet den 1 januari under det därpå följande året.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la présente convention conclue ce jour entre la Suède et la France en vue d'éviter les doubles impositions en matiére de droits de succession, les Plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration concordante suivante, qui forme partie intégrante de la convention même:

I. Il est entendu que les biens successoraux de l'espèce visée aux articles 1 et 2 qui ne se trouvent dans aucun des deux Etats, et les biens successoraux de l'espèce visée à l'article 3 qui n'appartiennent pas à un établissement stable situé dans l'un des deux Etats, seront traités conformément aux dispositions de l'article 4.

II. Il est entendu que l'expression «entreprise commerciale, industrielle ou autre» de l'article 3, § 1, désigne les entreprises visées aux articles 3 et 5 de la convention conclue entre les deux Etats, pour éviter la double imposition en matière d'impôts directs, ainsi que celles qui se rattachent à une profession libérale. Seront considérés comme biens investis dans une telle entreprise, au sens de l'article 3, la participation à une entreprise constituée sous forme de société, à l'exception des actions, parts bénéficiaires et autres titres.

III. Il est convenu, en outre, que, pour déterminer le sens du terme «établissement stable» à l'article 3, il sera fait application des stipulations de la

Protokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Sverige och Frankrike slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande arvsskatt hava undertecknade befullmäktigade ombud avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av själva avtalet:

1. Det är överenskommet, att efterlämnad egendom enligt artiklarna 1 eller 2, vilken icke är belägen i någon av de båda staterna, ävensom efterlämnad egendom enligt artikel 3, vilken icke hänför sig till fast driftställe i någon av de båda staterna, skall behandlas enligt föreskrifterna i artikel 4.

2. Det är överenskommet, att uttrycket »företag för handel, industri eller annan näringsverksamhet» i artikel 3 § 1 betecknar dels företag, varom förmäles i artiklarna 3 och 5 i avtalet mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter, dels fria yrken. Såsom egendom nedlagd i ett sådant företag i enlighet med artikel 3 skall anses andel i företag i form av bolag eller förening med undantag av aktier, andelsbevis och andra värdepapper.

3. Det är vidare överenskommet, att för bestämmande av begreppet »fast driftställe» i artikel 3 skola gälla föreskrifterna i det mellan de båda avtalslutande sta-

convention conclue entre les deux Etats contractants, en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts directs.

IV. En cas de doute sur le point de savoir dans lequel des deux Etats le de cujus a eu son domicile fiscal, la question sera tranchée par voie d'accord particulier entre les autorités fiscales suprêmes des deux Etats. On considérera à cet égard quel a été celui des deux Etats dans lequel se sont trouvés centralisés les intérêts de cette personne; s'il est impossible d'aboutir à une décision sur ce point on s'en tiendra à la nationalité du de cujus.

V. Il est entendu que les dettes (article 5) ne seront déduites de la valeur des majorats et autres biens analogues que dans la mesure où elles seront afférentes à ces biens ou garanties par ceux-ci.

VI. Il est entendu que l'article 5 de la convention ne porte aucune atteinte aux règles prévues par la législation des deux pays au sujet des justifications à produire par les ayants droit pour obtenir la déduction des dettes.

VII. Il est entendu que les droits de donation entre vifs ne sont pas visés par la présente convention.

VIII. La présente convention ne porte aucune atteinte aux exemptions fiscales accordées ou qui pourront être accordées à l'avenir, en vertu des règles générales du droit des gens, aux agents diplomatiques et consulaires. Dans la mesure où, en raison des dites exemptions fiscales, les droits de succession ne seront pas perçus dans l'Etat où les agents susvisés exercent leurs fonctions, il appartiendra à l'Etat qui les a nommés de percevoir ces droits.

IX. L'article 8 a été établi en prévision de la mise en vigueur du projet de loi suédois réglant diverses questions de droit international en matière de succession.

Il est entendu que quand ce projet sera en application les justifications que les ayants-droit d'une succession ouverte en France devront produire en vertu dudit projet pour entrer en possession des avoirs en Suède et dépen-

terna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter.

4. Vid tvivelsmål rörande frågan i vilken av de båda staterna arvlåtaren skall anses hava varit bosatt skall avgörande träffas genom särskild överenskommelse mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter. I sådant hänseende bör tagas i betraktande, i vilken av de båda staterna nämnda person haft centrum för sina intressen; är det ej möjligt att vinna enighet härutinnan, skall man rätta sig efter arvlåtarens medborgarskap.

5. Det är överenskommet, att gäld (artikel 5) skall avräknas å värdet av fideikommiss och likartad egendom allenast i den mån gälden häftar därvid eller egendomen utgör säkerhet för densamma.

6. Det är överenskommet, att artikel 5 i avtalet icke skall innebära någon inskränkning i bestämmelserna i de båda staternas lagstiftning såvitt angår den utredning, som dödsbodelägarna hava att förete för att åtnjuta avdrag för gäld.

7. Det är överenskommet, att gåvoskatt icke innefattas i detta avtal.

8. Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av arvsskatt icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

9. Vid avfattning av artikel 8 har förutsatts ikraftträdandet av ett svenskt förslag till lag angående vissa internationella rättsfrågor rörande kvarlåtenskap.

Det är överenskommet att, när detta förslag trätt i tillämpning, den utredning som delägarna i ett franskt dödsbo hava att förete för att jämlikt nämnda förslag kunna sätta sig i besittning av dödsboets tillgångar i Sverige skall inne-

dant de la succession, comprendront l'ordonnance du président du tribunal prévue par l'article 52 de la loi française du 13 Juillet 1925.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

fatta ett sådant förordnande av ordförande i domstol, som avses i artikel 52 i den franska lagen av den 13 juli 1925.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

(Översättning.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la convention entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs et de la convention entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance en matière d'impôts sur les successions, les Plénipotentiaires soussignés dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont fait les déclarations concordantes suivantes qui forment partie intégrante de ces conventions:

Conformément aux dispositions des conventions tendant à éviter les doubles impositions en matière d'impôts directs ainsi que d'impôts sur les successions, les Administrations fiscales des deux Etats se sont déclarées d'accord sur les mesures d'application suivantes, qui seront mises en vigueur en même temps que ces conventions.

I. Assistance administrative.

I. Sans qu'il soit, en aucune façon, porté atteinte à la compétence des diverses Autorités particulières des deux Etats, la correspondance relative aux diverses formes d'assistance administrative sera échangée uniquement entre les Administrations fiscales supérieures, lesquelles saisiront, s'il y a lieu, les Autorités particulières. Les renseignements transmis d'office seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat transmetteur, les demandes d'assistance rédigées dans la langue officielle de l'Etat requérant seront accompagnées de leur traduction.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av avtalet mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter ävensom avtalet mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande arvsskatt hava undertecknade befullmäktigade ombud, vederbörligen bemyndigade av respektive regeringar, gjort följande ömsesidiga deklarationer, vilka utgöra integrerande delar av avtalen:

I enlighet med bestämmelserna i avtalen för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter och arvsskatt hava de båda staternas finansförvaltningsmyndigheter förklarat sig ense angående följande anordningar för avtalens tillämpning, vilka skola träda i kraft samtidigt med avtalen.

I. Administrativ handräckning.

1) Skriftväxling angående de särskilda handräckningsformerna skall — utan att härigenom någon som helst inskränkning sker i de befogenheter, som tillkomma särskilda myndigheter i de båda staterna — äga rum uteslutande mellan de högre finansförvaltningsmyndigheterna, vilka hava att i erforderlig omfattning för handräckningens verkställande vända sig till de särskilda skattemyndigheterna. Upplysningar, som överlämnas utan anmaning, skola avfattas på det officiella språket i den stat, från vilken de överlämnas; framställningar om handräckning, avfattade på det officiella språket i den stat från

II. La demande d'assistance indiquera:

a) l'autorité requérante;

b) le nom, l'adresse et la nationalité de la personne visée dans la demande;

c) l'imposition au titre de laquelle la demande est faite, et la période ou la date au titre de laquelle cette imposition est établie.

III. L'Administration fiscale supérieure ayant saisi celle de l'autre Etat d'une demande, sera informée sans retard des suites données à cette demande, qu'elles soient totales ou partielles. De même, elle sera avisée dans le moindre délai des motifs qui s'opposeraient à ce que la demande faite par elle puisse recevoir satisfaction, et mise en possession de tous renseignements qui pourraient présenter de l'importance pour un réexamen de l'affaire.

IV. Ainsi que le prévoit la convention, la procédure d'assistance sera celle fixée par la législation de l'Etat requis. Toutefois, à la demande de l'Autorité requérante, toutes formes particulières d'assistance compatible avec cette législation pourront être appliquées.

V. L'Autorité à laquelle sera finalement transmise la demande d'assistance emploiera les moyens d'action et voies nécessaires dont elle pourrait user pour donner suite à une demande analogue des Autorités de l'Etat requis. Il ne sera cependant pas fait usage d'un moyen d'action auquel ne correspondrait pas un moyen similaire dans la législation de l'Etat requérant. A cet égard, les Administrations fiscales des deux Etats constatent que dans leurs législations respectives, des droits similaires existent, d'une façon générale, en ce qui concerne le contrôle des Impôts directs visés dans la convention, ainsi qu'en matière de droits sur les successions. En cas de doute, l'Administration fiscale supérieure devra, en transmettant la demande, attester que la

vilken framställningen göres, skola åtföljas av översättning.

2) Framställning om handräckning skall angiva:

a) den myndighet, från vilken framställningen utgått,

b) namn, adress och medborgarskap för den, som framställningen avser, samt

c) den beskattning, som framställningen avser, ävensom den tidsperiod eller den dag, till vilken beskattningen hänför sig.

3) Den högre finansförvaltningsmyndighet, som gjort framställning om handräckning hos den andra statens motsvarande myndighet, skall ofördröjligen underrättas i vad mån framställningen efterkommits, vare sig helt eller delvis. Likaledes skall myndigheten snarast möjligt erhålla meddelande om de skäl, som kunna hindra bifall till den av finansförvaltningsmyndigheten gjorda framställningen, och förses med alla upplysningar, som kunna vara av vikt för vidare behandling av ärendet.

4) Såsom i avtalet förutses skall handräckningsförfarandet äga rum i enlighet med vad som är fastställt i lagstiftningen i den stat, inom vilken verkställighet skall äga rum. Emellertid kunna på begäran av den myndighet, som gjort framställningen, alla särskilda former av handräckning, vilka äro förenliga med denna lagstiftning, användas.

5) Den myndighet, till vilken framställningen om handräckning slutligen överlämnas, skall använda det tillvägagångssätt och vidtaga de erforderliga åtgärder, vilka den skulle kunna begagna för att efterkomma en liknande framställning från myndighet i den stat, till vilken framställningen riktas. Emellertid skall ej något tillvägagångssätt komma till användning, till vilket icke motsvarighet finnes i ett liknande förfaringssätt enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen gjorts. I detta hänseende konstatera finansförvaltningsmyndigheterna i de båda staterna, att i deras respektive lagstiftningar likvärdiga befogenheter i stort sett finnas i avseende å kontrollen såväl beträffande direkta skatter, vilka avses i omförmälda avtal, som beträffande arvsskatt. I tvivel-

législation de son propre Etat permettrait de donner satisfaction à une demande analogue.

VI. Les dispositions des paragraphes précédents seront applicables aux demandes de signification d'actes. Ces demandes indiqueront, outre les renseignements visés au § II, l'adresse du destinataire, ainsi que la nature et l'objet de l'acte à signifier. L'autorité compétente de l'Etat requis pourra se borner à procéder à la signification par remise de l'acte au destinataire, si ce dernier est disposé à le recevoir. Toutefois, si l'Etat requérant en exprime le désir, il sera procédé à la signification de l'acte dans la forme prescrite par la législation interne de l'Etat requis pour l'exécution de significations de même nature, à la condition que l'acte soit rédigé dans la langue officielle de l'Etat requis, ou accompagné d'une traduction officielle dans cette langue.

VII. Pour la suite donnée aux demandes d'assistance ou aux demandes de signification d'actes, il ne devra être perçu ni taxe ni frais d'aucune sorte. Sont exceptés de cette disposition, sauf convention contraire, les émoluments versés aux personnes entendues et aux experts, les frais occasionnés par le concours d'un agent d'exécution, ou les frais d'emploi d'une procédure particulière selon le § IV. S'il y a lieu, les Administrations fiscales se renseigneront mutuellement sur le montant présumé de ces frais.

II. Assistance en matière de recouvrement.

VIII. La demande de recouvrement d'une créance doit émaner de l'Autorité fiscale suprême de l'un des Etats contractants et être adressée à l'Autorité correspondante de l'autre Etat. La demande indiquera:

aktiga fall skall den högre finansförvaltningsmyndigheten vid överlämnande av en framställning intyga, att jämlikt lagstiftningen i den egna staten en dylik framställning kan bifallas.

6) Bestämmelserna i föregående punkter skola tillämpas å framställningar om delgivning av handlingar. Sådana framställningar skola angiva, förutom de upplysningar som omförmälas under 2), adressen å den som skall mottaga handlingen ävensom beskaffenheten av och syftet med den handling, som skall delgivas. Vederbörande myndighet i den stat, till vilken framställningen göres, kan inskränka sig till att verkställa delgivningen genom handlingens överlämnande till vederbörande, såvitt denne är villig att mottaga handlingen. Emellertid skall, om den stat, från vilken framställningen utgått, därom uttrycker önskan, handlingen delgivas i den form, som för verkställande av liknande delgivning är föreskriven i den interna lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts, under förutsättning att handlingen är avfattad på denna stats officiella språk eller åtföljes av en officiell översättning till detta språk.

7) För efterkommande av framställningar om handräckning eller delgivning av handlingar må icke uppbäras några avgifter eller ersättning för kostnader av något slag. Undantagna äro, såframt ej annat överenskommes, ersättningar till personer som meddelat upplysningar eller till sakkunniga, ersättningar för kostnader som föranletts genom förrättningsmans medverkan eller genom användande av ett särskilt förfaringssätt enligt 4). Om anledning därtill föreligger, skola finansförvaltningsmyndigheterna ömsesidigt underrätta varandra om det antagliga beloppet av sådana kostnader.

II. Handräckning för indrivning av utskylder.

8) Framställning om indrivning av skattefordran bör göras av den högsta finansmyndigheten i den ena av de avtalslutande staterna och tillställas motsvarande myndighet i den andra staten. Framställningen bör angiva:

a) l'autorité requérante;

b) le nom, l'adresse et la nationalité du débiteur;

c) la nature de l'impôt, la période ou la date au titre desquelles il est établi, son montant, le montant des intérêts éventuellement dus et leur date de départ;

d) s'il s'agit d'une amende fiscale, sa nature et son montant;

e) tous autres renseignements de nature à faciliter ou à hâter le recouvrement de la dette.

La demande devra être accompagnée: d'une copie ou d'un extrait officiel d'une décision ou d'un arrêt de l'Autorité compétente constatant l'existence de la dette fiscale, ou d'un extrait officiel d'un rôle concernant cette dette.

IX. Il n'y aura pas lieu à demande d'assistance aux termes des paragraphes VIII et suivants de la présente déclaration:

a) s'il est possible de présumer que la dette est pratiquement recouvrable dans l'Etat requérant;

b) si la somme restant due n'atteint pas 300 francs ou 50 couronnes suédoises.

X. Les titres exécutoires (décisions, arrêts, ordonnances) devront être reconnus par l'Autorité fiscale suprême de l'Etat requis. Cette reconnaissance devra être exprimée formellement. Ils seront revêtus de l'exécutoire administratif dans la forme prévue par la législation de l'Etat requis.

XI. Les mesures de recouvrement à adopter par l'Etat requis devront être conformes à sa législation interne, les autorités qualifiées s'efforçant de les appliquer au mieux des intérêts du requérant. Toutefois, l'ouverture d'une procédure de faillite en Suède ou d'une action judiciaire, autre que celle relative aux incidents de la procédure d'exécution, ne pourra avoir lieu sans un examen particulier de son opportunité par les Administrations fiscales, et sans l'assentiment de l'Autorité fiscale suprême de l'Etat requis.

a) den myndighet, som begär handräckningen,

b) den betalningsskyldiges namn, adress och medborgarskap,

c) skattens beskaffenhet, den tidsperiod eller dag, till vilken skatten hänför sig, skattebeloppet, beloppet av eventuellt redan till betalning förfallna räntor samt dagen, från vilken ränteberäkningen sker,

d) om det är fråga om ett skatterättsligt vite, dess beskaffenhet och belopp, samt

e) varje annan upplysning, ägnad att underlätta eller påskynda fordringens indrivning.

Framställningen bör åtföljas av avskrift eller officiellt utdrag av utslag eller beslut av vederbörande myndighet, varigenom skatteanspråkets existens fastställes, eller officiellt utdrag av vederbörlig längd, såvitt avser detta anspråk.

9) Framställning om handräckning enligt 8) och följande punkter i denna deklaration bör icke äga rum,

a) om det kan antagas, att skattefordringen skall kunna indrivas i den stat, från vilken framställningen skett, eller

b) om det obetalda förfallna skattebeloppet icke uppgår till 50 svenska kronor eller 300 franska francs.

10) De beslut, som ligga till grund för handräckningen, skola av den högsta finansmyndigheten i den stat, till vilken framställningen göres, erkännas såsom gällande. Dylikt erkännande skall meddelas uttryckligen. Besluten skola göras exigibla i den form, som överensstämmer med lagstiftningen i sistnämnda stat.

11) De indrivningsåtgärder som skola vidtagas i den stat, till vilken framställning om handräckning göres, böra vara i överensstämmelse med denna stats egen lagstiftning, och vederbörande myndigheter skola söka genomföra dem på sådant sätt, att sökandens intresse på bästa sätt iakttages. Emellertid kan ansökan om försättande i konkurs i Sverige eller anhängiggörande av rättegång, som ej ingår i utsökningsförfarandet, icke äga rum, utan att finansmyndigheterna verkställt särskild undersökning angående dess lämplighet samt den hög-

XII. Pour tenir compte des dispositions de la loi suédoise, concernant la limitation du montant de l'obligation fiscale, au cas de décès du contribuable, à la somme recueillie par chaque ayant-droit et en vue d'assurer la réciprocité, il est convenu que les demandes de recouvrement ne pourront recevoir exécution qu'à concurrence seulement du montant de la part nette recueillie par chacun des ayants-droit, sans solidarité.

XIII. Le recouvrement sera toujours fait dans la monnaie de l'Etat requis. Pour ce faire, l'Autorité fiscale suprême de l'Etat requis exprimera en sa monnaie le montant objet du recouvrement au dernier cours officiel de vente à vue avant le jour de la réception de la demande de recouvrement par l'Autorité fiscale suprême.

Le montant ainsi calculé en couronnes suédoises ou respectivement en francs français constituera le montant à recouvrer. Les recouvrements effectifs seront versés immédiatement le cas échéant après déduction des frais:

par l'Autorité française, au compte de la Banque de l'Etat suédois à la Banque de France à Paris en monnaie française avec indication du lieu de paiement suédois et avec demande que les frais de transfert soient débités au destinataire;

par l'Autorité suédoise au compte de la Banque de France à la Banque de l'Etat suédois à Stockholm, en monnaie suédoise, avec demande que le montant soit viré au compte indiqué pour chaque Autorité fiscale, et que les frais soient débités au destinataire.

XIV. Les dispositions du § III seront appliquées mutatis mutandis à l'assistance prévue aux paragraphes VIII et suivants.

XV. L'Etat requis sera responsable vis-à-vis de l'Etat requérant des sommes recouvrées par les Autorités ou fonctionnaires de l'Etat requis.

sta finansmyndigheten i förstnämnda stat därtill givit sitt samtycke.

12) Med hänsyn till bestämmelserna i svensk lagstiftning rörande begränsning av skattskyldigheten i de fall, då en skattskyldig avlidit, till den summa, som mottagits av varje dödsbodelägare, och till genomförande av ömsesidighet är överenskommet, att framställningar om indrivning icke kunna efterkommas i vidare mån än såvitt avser det nettobelopp, som varje dödsbodelägare mottagit, utan solidariskt ansvar för dödsbodelägarna.

13) Indrivningen fullgöres alltid i den stats myntslag, hos vilken framställning om handräckning göres. För detta ändamål omräknas det belopp, rörande vilket verkställighet sökes, av den högsta finansmyndigheten i sistnämnda stat enligt den sista officiella à-vista-säljkursen före den dag, då framställningen om indrivning mottagits av den högsta finansmyndigheten.

Det på detta sätt uträknade beloppet i svenska kronor respektive franska francs utgör det belopp, som skall indrivas. Influtna belopp skola, efter frånräknande i särskilda fall av kostnader, ofördröjligen inbetalas:

av den franska myndigheten å Sveriges Riksbanks konto hos Banque de France i Paris i franskt mynt med angivande av den svenska utbetalningsorten och med begäran, att kostnaderna för översändandet påföras mottagaren;

av den svenska myndigheten å konto för Banque de France hos Sveriges Riksbank i Stockholm i svenskt mynt med begäran, att beloppet skall överföras till angivet konto för vederbörande beskattningsmyndighet och att kostnaderna skola påföras mottagaren.

14) Bestämmelserna i 3) skola mutatis mutandis tillämpas å handräckning enligt 8) och följande punkter.

15) Den stat, till vilken framställning om handräckning riktas, är gentemot den stat, som gjort framställningen, ansvarig för penningbelopp, som indrivits av myndigheter eller befattningshavare i förstnämnda stat.

XVI. Pour l'application des mesures prévues aux paragraphes VIII et suivants, il ne sera perçu d'autres frais ou taxes que ceux qui seraient établis s'il s'agissait de recouvrement pour le compte de l'Etat requis ou d'Autorités de cet Etat. Le montant recouvré de ces frais ou taxes sera conservé par l'Etat requis, ou par les Autorités qualifiées dudit Etat. Au cas où le montant présumé des recouvrements à opérer apparaîtrait devoir être sensiblement inférieur aux dettes en principal ou intérêts, et aux frais et taxes, l'Administration fiscale supérieure de l'Etat requis se concerterait avec l'Administration fiscale supérieure de l'Etat requérant avant de donner suite à la demande d'assistance.

Nota.

Par «Autorité fiscale suprême», on entend les Ministres des Finances de l'un ou l'autre Etat.

Par »Administrations fiscales supérieures», on entend les divers Chefs de Départements des Ministères des Finances des deux Etats chargés de diriger l'assiette ou le recouvrement des impôts directs et des droits de succession, ou les autres fonctionnaires compétents faisant partie des Ministères des Finances.

Par «Autorités particulières», on entend toutes Autorités compétentes pour intervenir dans l'assiette ou le recouvrement des mêmes impôts et droits, autres que les précédentes.

Fait à Paris, le 24 Décembre 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

16) För vidtagande av de åtgärder, som omförmälas i 8) och följande punkter, må icke uppbäras andra avgifter eller ersättning för andra kostnader än dem, som skulle hava påförts vid indrivning för den stats räkning, till vilken framställning riktas, eller för denna stats myndigheters räkning. Det belopp, som indrives för täckande av dessa avgifter och kostnader, innehålles av nämnda stat eller dess vederbörande myndigheter. Därest det belopp, som beräknas inflyta genom indrivningen, synes komma att avsevärt understiga beloppet av skattefordringarna jämte ränta, avgifter och kostnader, bör den högre finansförvaltningsmyndigheten i sistnämnda stat, innan framställningen om handräckning efterkommes, rådföra sig med motsvarande myndighet i den andra staten.

Anvisning.

Med »högsta finansmyndighet» förstås chefen för finansministeriet i den ena eller andra staten.

Med »högre finansförvaltningsmyndighet» förstås en sådan chef för särskild avdelning i finansministeriet i envar av de båda staterna, vilken det tillkommer att leda beskattnings- eller indrivningsväsendet, såvitt angår direkta skatter eller arvsskatter, eller ock annan behörig ämbetsman tillhörande ministeriet.

Med »särskild skattemyndighet» förstås varje myndighet, som är behörig att handlägga frågor om beskattning eller indrivning, såvitt angår omförmälda skatter, och som icke härovan angivits.

Som skedde i Paris den 24 december 1936.

EINAR HENNINGS. YVON DELBOS.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 december 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

Särskilt från svenska rörelseidkare med affärsintressen i Frankrike hava under senare år framställts klagomål över att inkomster blivit underkastade beskattning såväl i sistnämnda stat som i Sverige. Det har därför, för Sveriges vidkommande, framstått som önskvärt att nå fram till överenskommelser mellan de båda staterna till undvikande av dubbelbeskattning. Under hösten 1936 hava förhandlingar i detta syfte upptagits i Paris. Förhandlingarna, som avsett dels frågan om åtgärder för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter och arvsskatt, dels spörsmålet om ömsesidiga åtgärder till förhindrande av skatteflykt (s. k. handräckningsåtgärder), hava förts mellan å ena sidan av Kungl. Maj:t utsedda personer, Sveriges minister i Paris E. Hennings, ordföranden i Sveriges allmänna exportförening, överdirektören B. G. Prytz och kammarrättsrådet, juris doktorn C. W. U. Kuylenstierna, med biträde av kammarrättsrådet O. Ekenberg och konsuln G. Forssius såsom särskilda sakkunniga, å andra sidan representanter för franska regeringen.

Sedan vid förhandlingarna enighet uppnåtts om *dels* ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter jämte tillhörande protokoll och särskild tilläggsdeklaration, *dels* ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt jämte tillhörande protokoll, *dels ock* förslag till ett för båda avtalen gemensamt slutprotokoll, det sistnämnda avseende åtskilliga detaljfrågor beträffande handräckningen, hava förslagen av förhandlarna överlämnats till regeringarna.

Förslagen till avtal, protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll hava remitterats till *kammarrätten,* som i utlåtande i huvudsak lämnat förslagen utan erinran.

Efter ytterligare överläggningar mellan de å ömse sidor utsedda förhandlarna hava sedermera ett par smärre, i huvudsak formella ändringar gjorts i den ursprungliga lydelsen. Jämväl därvid har ernåtts full enighet mellan förhandlarna. De sålunda slutligt reviderade förslagen till avtal m. m. torde få såsom bilagor (A—D)[1] fogas till protokollet i detta ärende.

Avtal för *undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter* hava för Sveriges del förut slutits med ett flertal stater, nämligen med Tyska riket den 25 april 1928, med Finland den 16 mars 1931, med Danmark den 6 maj 1932 och med Nederländerna den 21 mars 1935. Samtliga dessa avtal hava med riksdagens samtycke ratificerats. Därjämte har ett avtal i berörda syfte avslutats med Ungern den 17 juni 1936, vilket avtal är avsett att föreläggas riksdagen för godkännande. För de ratificerade avtalens tillämpning hava meddelats utförliga föreskrifter i särskilda kungörelser (Sv. förf.-saml. 1928 nr 485, 1931 nr 67, 1932 nr 348 och 1935 nr 139; såsom bilagor till nämnda kungörelser finnas respektive avtal i svensk text eller översättning intagna).

Det föreliggande förslaget till avtal rörande direkta skatter innehåller, såvitt angår åtgärder för undvikande av dubbelbeskattning, i huvudsak bestämmelser till vilka motsvarighet finnes i förutnämnda, av Sverige redan ingångna avtal. Jag torde därför här kunna inskränka mig till att omnämna vissa speciella frågor.

Bland de i § 3 av artikel 1 i avtalet uppräknade franska skatterna finnes icke den franska patentskatten, som är en kommunal näringsskatt och, om den medtagits under avtalet, enligt dess allmänna principer skulle i huvudsak förbehållits Frankrike. På grund av några inträffade dubbelbeskattningsfall i fråga om sjöfartsrörelse har i stället i protokollet till avtalet (punkt 5 andra stycket), intagits ett stadgande, varigenom närmare regleras under vilka omständigheter vissa företag för utövande av sjöfart eller luftfart bliva underkastade denna skatt, och innebärande en viss eftergift från fransk sida.

I de av Sverige redan ingångna avtalen hava vissa undantag från deras tillämpning måst göras beträffande särskilda slag av inkomster. Jämväl i det förevarande förslaget till avtal finnas sådana undantag, såvitt angår vissa kapitalinkomster. I artikel 8 § 1 göres sålunda förbehåll för rätten att uttaga vissa källskatter, även om därigenom dubbelbeskattning föranledes. Artikel 9 medgiver envar av de avtalslutande staterna rätt att i enlighet med sin allmänna lagstiftning uppbära skatt å inkomster av vissa värdepapper, även om inkomsttagaren har sitt hemvist i den andra staten och således enligt artikelns huvudregel där underkastas beskattning för samma inkomst.

Artikel 4 innehåller medgivanden från fransk sida av skattelättnader till undvikande av dubbelbeskattning av vissa näringsföretag. Det är särskilt

[1] Bilagorna, vilka frånsett ombudens namn i avtalens ingresser och underskrifterna äro lika lydande med vid propositionen fogade avtal, protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll, hava här uteslutits.

den i § 2 avsedda beskattningen som framstått såsom besvärande för den svenska exportindustri, som i Frankrike haft dotterbolag, varför de där stadgade undantagen från viss beskattning i Frankrike böra särskilt beaktas.

I likhet med vad som brukar stadgas i avtal av nu ifrågavarande innebörd föreskriver artikel 5, att skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart utgår allenast i den stat, inom vars område företagets verkliga ledning har sitt säte. Såsom ytterligare villkor tillägges emellertid, att fartygen föra denna stats flagga eller luftfartygen hava dess nationalitet. Motsvarande villkor gäller enligt Sveriges genom ministeriella noter den 19 december 1929 och den 25 januari 1930 med Frankrike träffade, hittills gällande överenskommelse angående ömsesidigt fritagande från inkomstskatt av inkomster, härrörande från rederirörelse. Punkt 5 första stycket av protokollet innehåller bestämmelser angående beskattning av inkomst från fartyg eller luftfartyg, som icke uppfylla sistnämnda villkor.

För *undvikande av dubbelbeskattning beträffande arvsskatt* har Sverige den 14 maj 1935 med Tyska riket träffat ett avtal, vilket med riksdagens samtycke ratificerats och rörande vars tillämpning kungörelse utfärdats (Sv. förf.-saml. 1935 nr 572; såsom bilaga till kungörelsen finnes avtalet intaget). Därjämte har ett avtal i samma syfte avslutats mellan Sverige och Ungern den 20 november 1936, vilket avtal är avsett att föreläggas riksdagen för godkännande. Det ifrågavarande förslaget till avtal rörande arvsskatt innehåller, såvitt angår åtgärder för undvikande av dubbelbeskattning, väsentligen bestämmelser till vilka motsvarighet finnes i dessa arvsskatteavtal.

Vad beträffar *handräckning i beskattningsärenden* har Sverige förut ingått allenast ett avtal, nämligen med Tyska riket den 14 maj 1935 (intaget i Sveriges överenskommelser med främmande makter 1935 nr 28), vilket avtal med riksdagens samtycke ratificerats och rörande vars tillämpning utförliga föreskrifter meddelats i särskilda kungörelser (Sv. förf.-saml. 1935 nr 567 och 568). Detta avtal avser handräckning såväl för införskaffande av utredning och delgivning av handlingar i skatteärenden som ock för indrivning av skatter. Handräckning i en av de avtalslutande staterna skall emellertid enligt avtalet meddelas allenast efter begäran från myndighet i den andra staten.

Handräckning enligt de nu föreliggande avtalsförslagen avser de skatter, å vilka bestämmelserna rörande undvikande av dubbelbeskattning äro tillämpliga (artikel 17 första stycket och artikel 20 § 1 i förslaget till avtal om direkta skatter samt artikel 8 § 1 i förslaget till avtal angående arvsskatt). Förslagen avse samma slag av handräckning som avtalet mellan Sverige och Tyska riket, och deras föreskrifter rörande sådan handräckning som meddelas i den ena staten på begäran av myndighet i den andra staten hava i huvudsak samma innebörd som de stadganden därutinnan, som finnas i avtalet mellan Sverige och Tyska riket. När i

artikel 17 sista stycket i förslaget till avtal angående direkta skatter och artikel 8 § 1 i förslaget till avtal angående arvsskatt stadgas, att all skriftväxling rörande införskaffande av utredning i beskattningsärenden — vari inbegripes delgivning av handlingar i sådana ärenden — skall ske mellan finansdepartementet i Sverige och finansministeriet i Frankrike, innebär detta emellertid en avvikelse från bestämmelserna i det svensk-tyska avtalet. I detta föreskrives nämligen direkt skriftväxling mellan länsstyrelserna i Sverige och vissa med dessa jämställda myndigheter i Tyskland. Vad däremot angår indrivning av skatt sker all skriftväxling såväl enligt föreliggande förslag som enligt det svensk-tyska avtalet mellan de avtalslutande staternas finansministerier.

Utöver bestämmelserna om handräckning meddelad i den ena staten på begäran av den andra statens myndigheter innehålla emellertid föreliggande förslag till avtal stadganden om åläggande för det ena finansministeriet att till det andra årligen utan särskild begäran översända vissa upplysningar av betydelse för bestämmande av skattskyldighet och kontroll å de skattskyldiga. Föreskrifter härom äro meddelade i artikel 18 i förslaget till avtal angående direkta skatter och i punkt 16 av dithörande protokoll. Artikel 18 § 1 angiver de upplysningar, som varje år inom de sex första månaderna skola översändas från det svenska finansdepartementet till det franska finansministeriet. Upplysningarna avse fysiska och juridiska personer med hemvist i Frankrike. De under b), c) och e) i artikel 18 § 1 samt under punkt 16 av protokollet angivna upplysningarna kunna inhämtas i offentliga handlingar. De under a) angivna uppgifterna om aktieutdelningar samt uppgifter om pensioner, varom under f) förmäles [jfr 42 § 3 och 4 mom. samt 33 § a) taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379)], skola i allmänhet insändas till den gemensamma taxeringsnämnden i Stockholm (jfr 3 § 2 mom. och 77 § 2 mom. nämnda förordning). Även den under g) i artikel 18 § 1 omförmälda förteckningen avser uppgifter hos denna taxeringsnämnd. Uppgifter angående livräntor skola jämlikt 33 § b) taxeringsförordningen avgivas av försäkringsanstalterna; dessa torde på grund av stadgandet under f) i förevarande artikels § 1 böra åläggas insända uppgifterna, såvitt angår personer med hemvist i Frankrike, till ett gemensamt uppsamlingsställe såsom finansdepartementet eller taxeringsnämnden för gemensamma taxeringsdistriktet i Stockholm. Vad slutligen angår de under a) omförmälda räntorna å obligationer och andra slags värdepapper samt de under d) angivna tillgodohavandena, skola uppgifter om sådana endast efter särskilt förordnande avgivas till svenska myndigheter (42 § 3 och 5 mom. samt 35 § 4 mom. taxeringsförordningen); i den mån sålunda avgivna uppgifter avse under a) och d) i artikel 18 § 1 angivna personer, skola desamma av finansdepartementet överlämnas till det franska finansministeriet. Av det anförda torde framgå, att arbetet för fullgörande av den ifrågasatta skyldigheten att utan särskild begäran översända uppgifter till Frankrike kan

koncentreras till ett fåtal förvaltningsorgan och därför ej lärer vålla större besvär. De uppgifter, som det franska finansministeriet skall årligen inom de sex första månaderna utan särskild begäran överlämna till det svenska finansdepartementet, angivas i artikel 18 § 2.

Jag torde ock böra här omnämna de föreskrifter om rättsskydd på det skatterättsliga området, som återfinnas i artikel 16 av förslaget till avtal angående direkta skatter och punkt 14 av protokollet till nämnda avtal. Sådana föreskrifter hava ej intagits i de mellan Sverige och andra stater redan ingånga avtalen till undvikande av dubbelbeskattning eller rörande handräckning, men däremot finnas liknande stadganden meddelade i handelstraktater, som Sverige avslutat med utländska stater. De avtal rörande handelsförbindelserna, som Sverige ingått med Frankrike, innehålla emellertid allenast ofullständiga föreskrifter om rättsskydd. De nu föreslagna bestämmelserna avse att utgöra en komplettering av dessa föreskrifter.

I samband med bestämmelserna om handräckning innehåller artikel 8 § 2 i förslaget till avtal beträffande arvsskatt en genom punkt 9 av protokollet till detta avtal förtydligad utfästelse från svensk sida, att erforderliga föreskrifter skola meddelas till förekommande av att delägare i dödsbo efter fransk medborgare med hemvist i Frankrike skall kunna sätta sig i besittning av dödsboet tillhöriga penningkapital och värdepapper, som finnas i Sverige, utan att ett förordnande i sådant hänseende (s. k. envoi en possession) gives av ordförande i vederbörlig fransk domstol. Förutsättning för att sådana föreskrifter skola kunna utfärdas är, att ett inom justitiedepartementet utarbetat förslag till lag om internationella rättsförhållanden rörande arv, testamente och boutredning (Statens offentliga utredningar 1936: 24), om vars framläggande för riksdagen Kungl. Maj:t den 6 december 1936 fattat beslut (proposition nr 6 till 1937 års riksdag), blir i vederbörlig ordning antaget. Enligt detta förslag skall i allmänhet å egendom, som här i riket efterlämnas av utländsk medborgare med hemvist utomlands, vad i svensk lag är stadgat om egendoms avträdande till förvaltning av boutredningsman äga tillämpning, och rörande denna förvaltning givas närmare föreskrifter. Förslaget medgiver dessutom att Konungen efter avtal med annan stat skall äga att i avseende å dödsbo efter den, som var medborgare i fördragslutande stat, stadga avvikelser från de i lagen ifråga angående förvaltningen av boet meddelade bestämmelserna.

Vissa närmare bestämmelser om handräckningsförfarandet äro, såsom jag redan omnämnt, intagna i förslaget till ett för båda avtalen gemensamt *slutprotokoll*. Dessa bestämmelser äro i huvudsak likartade med de föreskrifter, som i sådant hänseende meddelas i handräckningsavtalet mellan Sverige och Tyska riket. Det hade av förhandlarna vid avtalens parafering avsetts att ifrågavarande stipulationer skulle utväxlas mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter i anslutning till avtalens undertecknande.

Emellertid har nu med franska vederbörande överenskommits, att de i slutprotokollet införda bestämmelserna skola betraktas som ingående i själva avtalen. Då ifrågavarande bestämmelsers natur är sådan att ändringar i desamma utan större omgång kunna befinnas önskvärda, synes det böra överlämnas åt Kungl. Maj:t att överenskomma med franska vederbörande om erforderliga dylika ändringar. Till frågan om framläggande för riksdagen av förslag i sådant avseende torde jag få tillfälle senare återkomma.

Det är ej uteslutet att vid tillämpning av handräckningsförfarandet på grund av ändringar i valutakurserna skatt kan komma att inflyta med något lägre eller något högre belopp än det debiterade. Sålunda uppkommande differenser synas böra bliva föremål för reglering i huvudsaklig överensstämmelse med vad som gäller vid tillämpning av motsvarande avtal med Tyska riket.

Jag torde också böra framhålla att genom den *tilläggsdeklaration,* som fogats vid avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter och som stadgar viss retroaktivitet, ett antal svenska industrier med verksamhet i Frankrike tillförsäkrats ej obetydliga fördelar och vunnit önskvärd klarhet beträffande svävande beskattningsspörsmål.

Avtal med Frankrike till undvikande av dubbelbeskattning å den direkta beskattningens och arvsskattens områden i enlighet med de nu föreliggande förslagen synas bliva av väsentligt värde för svenska medborgare och svenska företag med intressen i Frankrike. I synnerhet torde fördelarna vara påtagliga för vissa delar av exportindustrien. Förslagen i vad de innehålla bestämmelser om ett ömsesidigt handräckningsförfarande hava däremot ej tillkommit på grund av önskemål från svensk sida, men torde ur fransk synpunkt framstå såsom förutsättningar för den för Sverige önskvärda regleringen av dubbelbeskattningsfrågan. Då även Sverige lärer kunna påräkna nytta av det ifrågasatta handräckningsförfarandet och motverkande av skatteflykt alltmer framstår såsom ett betydelsefullt led i det mellanfolkliga samarbetet, finner jag mig böra tillstyrka, att Sverige ikläder sig de förpliktelser som följa av avtalsförslagen i denna del, och förordar att avtalen av Kungl. Maj:t godkännas.

Under erinran, att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer därefter föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förenämnda förslag till

dels avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter jämte tillhörande protokoll och tilläggsdeklaration,

dels avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskatt-

ning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt jämte tillhörande protokoll,

dels ock för avtalen gemensamt slutprotokoll.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Folke Ericson.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 december 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet beslutit godkänna förslag till *dels* avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter jämte tillhörande protokoll och tilläggsdeklaration, *dels* avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt jämte tillhörande protokoll, *dels ock* för båda avtalen gemensamt slutprotokoll, om vilka förslag enighet vunnits vid förhandlingar mellan vederbörligen utsedda ombud,

hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Paris E. Hennings att för Sveriges del underteckna avtal i ämnet jämte tillhörande protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll av mot nämnda förslag svarande lydelse ävensom förordna, att erforderlig fullmakt för undertecknandet skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Carl Douglas.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 januari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena:

Sedan Kungl. Maj:t den 18 december 1936 bemyndigat sändebudet i Paris E. Hennings att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter samt arvsskatt jämte till avtalen hörande protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll, hava sagda avtal, protokoll, tilläggsdeklaration och slutprotokoll den 24 december 1936 blivit vederbörligen undertecknade.

I anslutning till vad jag redan förut i dag, vid anmälan av frågan om dubbelbeskattningsavtal med Ungern, uttalat, torde Kungl. Maj:t böra av riksdagen utverka bemyndigande att, i den mån det för genomförande av avtalet beträffande direkta skatter erfordras, vidtaga ändringar i redan ågångna taxeringar.

I anledning härav och under åberopande av vad jag den 18 december 1936 anfört vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda förslag till avtal med Frankrike, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

godkänna förenämnda förslag till

dels avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter jämte tillhörande protokoll och tilläggsdeklaration,

dels avtal mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående handräckning beträffande arvsskatt jämte tillhörande protokoll,

dels för avtalen gemensamt slutprotokoll

ävensom bemyndiga Kungl. Maj:t att

dels, vid behov, med franska vederbörande överenskomma om ändringar i sistberörda slutprotokoll,

dels ock, i den mån det för genomförande av avtalet för undvikande av

dubbelbeskattning m. m. beträffande direkta skatter erfordras, vidtaga ändringar i ågångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.